

Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19, 10-816 Olsztyn, tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA TERENU POŁOŻONEGO POMIĘDZY AL. GENERAŁA
WŁADYSŁAWA SIKORSKIEGO, UL. WINCENTEGO PSTROWSKIEGO,
UL. SYNÓW PUŁKU ORAZ OGRODAMI DZIAŁKOWYMI W OLSZTYNIE

AUTORZY OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

OLSZTYN –2016 r.

SPI S TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PROJEKTOWANĄ ZMIANĄ A PLANU OBOWIĄZUJĄCYM.....	10
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	12
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	25
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	26
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	27
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	27
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	34
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	36
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	36
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	36
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	41

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	51
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	51
12. PODSUMOWANIE.....	52
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	52

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU POŁOŻONEGO
POMIĘDZY AL. GENERAŁA WŁADYSŁAWA SIKORSKIEGO, UL. WINCENTEGO PSTROWSKIEGO, UL. SYNÓW
PUŁKU ORAZ OGRODAMI DZIAŁKOWYMI W OLSZTYNIE”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXVI/469/12 Rady Miasta Olsztyna z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie”.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 przytoczonej ustawy prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Organy opiniujące i uzgadniające powinny mieć na względzie, że część terenu objętego niniejszą prognozą oddziaływania na środowisko projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie, odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ul. Sikorskiego, ul. Pstrowskiego, ul. Metalową i ogrodami działkowymi* uchwalony Uchwałą Nr XVI/165/95 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 października 1995 r.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.111.2012.MT z dnia 3 października 2012 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.71.2012 z dnia 28 września 2012 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie.
- *Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie* sporządzone przez Panią mgr Łucję Krupińską i Pana mgr Zbigniewa Zaprzelskiego.
- *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ul. Sikorskiego, ul. Pstrowskiego, ul. Metalową i ogrodami działkowymi* uchwalony Uchwałą Nr XVI/165/95 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 października 1995 r.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Bieszczad S., Sobota J. pod red. „Zagrożenia, ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczo-rolniczego”, Wyd. Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Wrocław 1999 r.
- Engel Z. „Ochrona środowiska przed drganiem i hałasem”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2001 r.
- Maciak F. „Ochrona i rekultywacja środowiska”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.

- Konecka-Betley K., Czępińska-Kamińska D., Janowska E. „Systematyka i kartografia gleb”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.
- Juda-Rezler K. „Oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza na środowisko”, Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2000 r.
- Wysocki C., Sikorski P. „Fitosocjologia stosowana”, Wyd. SGGW, Warszawa 2002r.
- Seneta W., Dolatowski J. „Dendrologia”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008 r.
- Mayer J., Schwegler H., „Wielki atlas drzew i krzewów”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Pott E., „Ptaki”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Herczek A., Gorczyca J., „Płazy i gady Polski”, Wyd. Kubajak, Krzeszowice 2004 r.
- red. Kiryłow J., „Tereny zieleni jako przedmiot planowania miejscowego”, Wyd. SGGW, Warszawa 2005 r.
- Borowski J., Ile warto są drzewa w mieście, Architektura krajobrazu, 2010r.
- K. Lossow i in. Jeziora Olsztyna. Stan troficzny zagrożenia, Olsztyn 2005r.
- Nowakowski, Dulisz, Lewandowski „Ptaki Olsztyna”; EISet Olsztyn 2006r.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetycznej, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

1.2.CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Każda prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko zawiera oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego myślenia niż na konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji projektu planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy porządkowe, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - wyjaśnienie pojęć użytych w treści uchwały,
- Rozdział II – Ustalenie ogólne planu, zawierający:
 - oznaczenia symboli literowych i opis przeznaczenia terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - opis ustaleń dotyczących zasad kształtowania przestrzeni publicznych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
 - opis ustaleń dotyczących zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
 - opis ustaleń dotyczących obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - opis ustaleń dotyczących zasad tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - opis ustaleń dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - opis ustaleń dotyczących organizacji imprez masowych w granicach planu,
 - opis ustaleń dotyczących inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w rozumieniu przepisów art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- Rozdział 3 – Ustalenia szczegółowe planu, zawierający:
 - karty dla poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonymi symbolami,
- Rozdział 4 – Postanowienia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w mieście Olsztynie, a także zapewnienie ochrony cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych obszaru.

Plan obejmuje obszar o powierzchni około 53 ha, ograniczony: od północy – ul. W. Pstrowskiego, od wschodu – ul. Synów Pułku, od południa – zespołem rodzinnych ogrodów działkowych, od zachodu – al. Gen. W. Sikorskiego. Część obszaru objęta jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego pn.: *Miejscowy*

plan zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ul. Sikorskiego, ul. Pstrowskiego, ul. Metalową i ogrodami działkowymi uchwalony Uchwałą Nr XVI/165/95 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 października 1995 r.

W obliczu zmian prawa, które nastąpiły od chwili uchwalenia planu konieczna jest jego aktualizacja i weryfikacja do obowiązującego stanu prawnego i potrzeb wynikających z pojawiających się planów inwestycyjnych (popartych licznymi wnioskami). Uchwalenie analizowanego projektu planu jest również konieczne by zapanować nad postępującymi przekształceniami przestrzennymi terenów nieobjętych dotychczas planem, z uwagi na powstające niekorzystne dla ładu przestrzennego rozbudowy, dobudowy i przekształcenia istniejących budynków.

Celem opracowania dokumentu jest zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania, zgodnie z zapisami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyna, ochrona i uporządkowanie istniejących struktur funkcjonalno-przestrzennych, a także ochrona cennych kulturowo i przyrodniczo obszarów (historyczne zespoły urbanistyczne oraz budowlane ulic Traugutta, Mielczarskiego i Placu Lotników, wpisane do rejestru zabytków obiekty pałacu i wozowni oraz zabytkowy park przy ul. Metalowej).

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych w projekcie planu funkcji oraz przyrodniczych terenu.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- 1) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN).
- 2) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW).
- 3) Tereny zabudowy wielorodzinnej z usługami (MWU).
- 4) Tereny zabudowy usługowej lub zabudowy wielorodzinnej z usługami (U/MW).
- 5) Tereny zabudowy wielorodzinnej z usługami (MWU).
- 6) Tereny usług z dopuszczeniem lokalizacji obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² (UC).
- 7) Tereny usług (U).
- 8) Tereny usług, produkcji (U/P).
- 9) Tereny usług kultury i zieleni parkowej (UK/ZP).
- 10) Tereny usług kultury lub usług opieki zdrowotnej (UK/ZU).
- 11) Tereny usług administracyjnych, bankowych (UA).
- 12) Tereny usług administracyjnych, oświatowych (UA/UO).
- 13) Tereny zieleni urządzonej (ZP).
- 14) Tereny zieleni izolacyjnej (ZI).
- 15) Tereny rodzinnych ogrodów działkowych (ZD).
- 16) Tereny dróg wewnętrznych (KDW).
- 17) Tereny dróg publicznych dojazdowych (KDD).
- 18) Tereny dróg publicznych lokalnych (KDL).
- 19) Tereny dróg publicznych zbiorczych (KDZ).
- 20) Tereny dróg publicznych głównych (KDG).
- 21) Tereny parkingów (KS).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i/lub dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które dominuje na danym terenie, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy, jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie inne niż podstawowe, które może współistnieć z funkcją podstawową w sposób nie powodujący konfliktów lub występuje zamiennie.

W granicach obszaru objętego projektem planu w celu ochrony wartości przyrodniczo – krajobrazowych wprowadzono ważne zasady zagospodarowania polegające między innymi na:

- Zakazie realizacji wolnostojących garaży, wiat garażowych.
- Ustaleniu zasad rozmieszczenia reklam.
- Ustaleniu zasad realizacji obiektów małej architektury.
- Zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi.
- Zakazanie lokalizacji obiektów związanych z obsługą samochodów (w tym warsztatów, stacji paliw i myjni) poza wyznaczonymi w projekcie planu terenami.
- Zakazie lokalizacji instalacji i urządzeń technicznych mogących pogorszyć estetyczny wygląd elewacji budynków; w przypadku, kiedy umieszczenie tego typu urządzeń jest konieczne dopuszcza się ich realizację pod warunkiem zastosowania np. ażurowych osłon architektonicznych, których nie wlicza się do wysokości zabudowy, w przypadku umieszczania ich na dachu budynku.
- Ustaleniu zasad gospodarowania zadrzewieniami, w tym dopuszczeniu uzupełniania drzewostanu, dopuszczeniu przesadzenia lub wycinki pojedynczych drzew w uzasadnionych tylko przypadkach, nakazie zagospodarowania terenu wokół drzew w sposób umożliwiający naturalną wegetację.
- Nakazie ochrony skarp poprzez zagospodarowania ich trwałymi roślinami glebochronnymi na wyszczególnionych terenach.
- Określeniu zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, dla całego obszaru objętego projektem planu. W granicach obszaru występują zabytkowe budynki, założenia parkowe, historyczne układy urbanistyczne i historyczne zespoły budowlane; ponadto w projekcie planu ustalono konserwatorską strefę ochrony krajobrazu mającą na celu ochronę ekspozycji istniejącego zabytku nieruchomego.
- Nakazie odprowadzania ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi – do miejskiej kanalizacji sanitarnej. W przypadku ścieków pochodzących z obiektów usług gastronomicznych i stacji paliw, przed odprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy je podczyścić zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Nakazie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; nakazie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) w granicach nieruchomości; w przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, dopuszcza się ich odprowadzenie do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.
- Nakazie zaopatrzenia w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Ustaleniu zasad zaopatrzenia w gaz przewodowy, energię elektryczną, sieć telekomunikacyjną.
- Ustaleniu zasad gospodarowania odpadami komunalnymi.
- Ustaleniu dopuszczalnych poziomów hałasu dla chronionych terenów zainwestowanych odpowiednio do obowiązujących rozporządzeń wykonawczych do ustawy prawo ochrony środowiska:
 - o dla terenów MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- o dla terenów U, U/P – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- o dla terenów MW, MWU – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami,
- o dla terenów ZP i ZD – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
- Nakazie zaopatrzenia w ciepło projektowanej zabudowy w oparciu o miejski system ciepłowniczy; dopuszcza się rozwiązania indywidualne pod warunkiem stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, a także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.
- Wyznaczeniu na rysunku projektu planu obowiązujących linii zabudowy i nieprzekraczalnych linii zabudowy.
- Ustaleniu minimalnej liczby miejsc postojowych zlokalizowanych w granicach terenu inwestycji, w tym w wielostanowiskowych garażach lub parkingach otwartych i wbudowanych w zabudowę zgodnie ze wskaźnikami dla poszczególnych funkcji z zastrzeżeniem, że ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej.
- Nakazie zabezpieczenia miejsc postojowych dla rowerów, w ilości minimum 10% liczby projektowanych miejsc postojowych dla samochodów, tym zadane.
- Wprowadzeniu zapisu, że teren objęty opracowaniem położony jest w obrębie zasięgu występowania jednego z głównych, wstępnie rozpoznanych zbiorników wód podziemnych w Polsce, oznaczonego jako GZWP nr 213 „Olsztyn” – w zasięgu którego stosuje się przepisy odrębne.
- Określeniu zasad zagospodarowania w pasach technologicznych elektroenergetycznej linii napowietrznej 110 kV oraz 15kV.

W ustaleniach dotyczących zasad obsługi w zakresie komunikacji określono, że powiązanie terenu objętego opracowaniem z zewnętrznym układem komunikacyjnym odbywa się będzie ulicami W. Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz al. Gen. W. Sikorskiego.

W granicach terenu objętego projektem planu wyznaczono tereny przestrzeni publicznych ogólnodostępnych tj.: pasy drogowe dróg publicznych oznaczone symbolami KDG, KDZ, KDL, KDD oraz parkingi ogólnodostępne wraz z dojazdem, oznaczone symbolem KS, ogólnodostępne ciągi komunikacji pieszej i ciągi komunikacji pieszo-rowerowej, ogólnodostępna przestrzeń związana z obiektami użyteczności publicznej, tereny zieleni ogólnodostępnej ZI, ZP

Na obszarze objętym projektem planu do zadań dla realizacji celów publicznych w rozumieniu przepisów art. 2 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zaliczono:

- 1) budowę i utrzymanie pomieszczeń szkół publicznych, przedszkola, domu opieki społecznej, obiektów sportowych,
- 2) opiekę nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- 3) budowę i utrzymanie dróg publicznych na terenach KDG, KDZ, KDD i dróg rowerowych,
- 4) budowę zewnętrznych sieci i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu w zakresie zaopatrzenia w wodę i energię oraz odprowadzania ścieków i wód opadowych,
- 5) urządzenie publicznie dostępnych ciągów pieszych, placów, parków, bulwarów.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PROJEKTOWANĄ
ZMIANĄ PLANU A OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM

PROJEKT PLANU pod nazwą:		OBOWIĄZUJĄCY PLAN pod nazwą:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU POŁOŻONEGO POMIĘDZY AL. GENERAŁA WŁADYSŁAWA SIKORSKIEGO, UL. WINCENTEGO PSTROWSKIEGO, UL. SYNÓW PUŁKU ORAZ OGRODAMI DZIAŁKOWYMI W OLSZTYNIE		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU MIĘDZY ULICAMI: SIKORSKIEGO, PSTROWSKIEGO, METALOWA I OGRODAMI DZIAŁKOWYMI W OLSZTYNIE	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
15UC	Teren usług z dopuszczeniem lokalizacji obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m ² .	P	Teren produkcji.
14UC	Teren usług z dopuszczeniem lokalizacji obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m ² .	6KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
		P	Teren produkcji.
		PB/M	Teren zabudowy przemysłowej zarezerwowany pod zabudowę mieszkaniową.
		ZP	Teren zieleni urządzonej.
17U	Teren usług.	UKr	Teren kultu religijnego.
		MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		KDL	Teren dróg lokalnych.
18U	Teren usług.	1KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
		ZI	Teren zieleni izolacyjnej.
19U	Teren usług.	U	Tereny zabudowy usługowej.
20U	Teren usług.	U	Tereny zabudowy usługowej.
11U/MW	Teren zabudowy usługowej lub zabudowy wielorodzinnej z usługami.	P	Teren produkcji.
		5MU	Teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej.
		IT	Teren infrastruktury technicznej.
25U/P	Teren usług, produkcji.	PB/ U	Teren zabudowy przemysłowej rezerwowany pod zabudowę usługową.
		P	Teren produkcji.
24U/P	Teren usług, produkcji.	P	Teren produkcji.
		3KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
22UA	Teren usług administracyjnych, bankowych.	U	Tereny zabudowy usługowej.
23UA/UO	Teren usług administracyjnych, oświatowych.	P	Teren produkcji.
32UK/ZP	Teren usług kultury i zieleni parkowej.	ZP	Teren zieleni urządzonej.
36ZP	Teren zieleni urządzonej.	P	Teren produkcji.
33ZP	Teren zieleni urządzonej.	ZP	Teren zieleni urządzonej.

34ZP	Teren zieleni urządzonej.		
12U/MW	Tereny zabudowy usługowej lub zabudowy wielorodzinnej z usługami.	ZP	Teren zieleni urządzonej.
35ZP	Teren zieleni urządzonej.	1KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
		1MW	Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
		2MWU	Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami.
		ZI	Teren zieleni izolacyjnej.
5MW	Teren zabudowy wielorodzinnej.	5MU	Teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej.
		U	Tereny zabudowy usługowej.
		5KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
6MW	Teren zabudowy wielorodzinnej.	4KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
		4MU	Teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej.
		ZP	Teren zieleni urządzonej.
7MW	Teren zabudowy wielorodzinnej.	2MWU	Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami.
8MW	Teren zabudowy wielorodzinnej.	1MW	Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
		1KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
		2MWU	Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami.
		2KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
9MW	Teren zabudowy wielorodzinnej.	3MU	Teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej.
		3KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
		ZI	Teren zieleni izolacyjnej.
		ZP	Teren zieleni urządzonej.
13MWU	Teren zabudowy wielorodzinnej z usługami.	PB/U	Teren zabudowy przemysłowej rezerwowany pod zabudowę usługową.
		3KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
		ZP	Teren zieleni urządzonej.
2MN	Tereny zabudowy jednorodzinnej.	MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		KDL	Teren dróg lokalnych.
3MN	Tereny zabudowy jednorodzinnej.	MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
54KDD	Teren pasa drogowego ulicy klasy D /dojazdowa/.	KDL	Teren dróg lokalnych.
55KDD	Teren pasa drogowego ulicy klasy D /dojazdowa/.	KDD	Tereny dróg dojazdowych.
		2KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
56KDD	Teren pasa drogowego ulicy klasy D /dojazdowa/.	3KS	Teren obsługi komunikacji samochodowej.
57KDD	Teren pasa drogowego ulicy klasy D /dojazdowa/.	KDD	Tereny dróg dojazdowych.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
 - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.
 - b. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
 - c. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
 - d. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.
 - e. Dbałość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.
 - f. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
 - g. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.

- h. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
 - i. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
 - j. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
 - k. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
 - l. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
 - m. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
 - n. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.
 - o. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania przestrzenią, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:
- a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
 - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
 - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.
 - d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.
- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.

Na podstawie klasyfikacji ośrodków osadniczych wg KPZK 2030 oraz cech ośrodków osadniczych uwzględniających potencjał miast: demograficzny, usługowy i gospodarczy, miasto Olsztyn w hierarchii sieci osadniczej w województwie warmińsko-mazurskim zostało wskazane jako ośrodek wojewódzki. Opracowanie planu miejscowego wpisuje się w działanie: *Dążenie do uzyskania wysokiej atrakcyjności przestrzeni miejskiej mającej wpływ na jakość życia mieszkańców.*

Obszar województwa Warmińsko-Mazurskiego należy do jednego z najbogatszych pod względem przyrodniczym regionów Polski, wyraźnie wyróżniającym się także w skali Europy. Efektywne i racjonalne korzystanie z dostępnych zasobów środowiska regionu stanowi kluczowy warunek rozwoju zrównoważonego, warunek konieczny dla dalszej poprawy jakości życia.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące ustalenia, działania i zasady w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego:

- ochrona różnorodności biologicznej, uzasadniona koniecznością zachowania, wzmocnienia oraz odbudowy funkcji ekosystemów i usług ekosystemowych, mających zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania społeczeństwa,
- zrównoważone wykorzystanie zasobów,
- ochrona najcenniejszych zasobów środowiska kulturowego,
- uwzględnienie działań w zakresie zwiększania i ochrony bioróżnorodności w polityce przestrzennej i w dokumentach planistycznych,
- zachowanie, wzbogacanie i pielęgnację terenów zieleni w miastach, jako ostoi przyrody dużej różnorodności, istotnie poprawiających warunki zamieszkania,
- ograniczenie możliwości wprowadzania obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego,
- ochronę walorów widokowych szczególnych elementów krajobrazu, takich jak panoramy miast historycznych, dominanty architektoniczne i urbanistyczne, zespoły sakralne oraz parkowo-rezydencjonalne, punkty widokowe, uwzględniającą także strefy wglądu na obszary o wysokich walorach krajobrazowych (...),
- ochronę przedpola ekspozycji istotnych elementów krajobrazu, np. poprzez ograniczanie wprowadzania zabudowy, reklam wielkoformatowych, ekranów dźwiękochłonnych, farm wiatrowych np.
- stosowanie zasady kontynuacji w zakresie „dobrego sąsiedztwa”, z utrzymaniem tradycji miejsca oraz wykluczeniem rozwiązań dysharmonijnych,
- uwzględnianie kontekstu krajobrazowego w warunkach ochrony zespołów zabytkowych o wyjątkowych i unikatowych walorach, wskazanych w części dotyczącej środowiska kulturowego,
- zintegrowane podejście do gospodarowania terenami podnoszące efektywność w tworzeniu zielonej infrastruktury,
- zwiększenie reżimów gospodarowania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, odpadowej, rolnictwa i leśnictwa, lokalizowania ferm hodowlanych oraz funkcjonowania zakładów produkcyjno-usługowych w szczególności na obszarach, na których brak jest izolacji poziomów użytkowych wód podziemnych od powierzchni,
- realizację systemów kanalizacji sanitarnej i budowę lub modernizację oczyszczalni zapewniających odpowiedni stopień oczyszczania ścieków,
- zmniejszanie emisji niskiej z palenisk domowych poprzez zamianę paliw węglowych na paliwa niskoemisyjne,
- rozbudowę zbiorowych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
- zachowanie bezpiecznych odległości pomiędzy urządzeniami będącymi źródłem promieniowania elektromagnetycznego a obiektami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi i zwierząt,
- zapobieganie ruchom masowym ziemi oraz zabezpieczenie osuwisk z zachowaniem wartości przyrodniczych i krajobrazowych.

Plan województwa Warmińsko-Mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2014 Z UWZGLĘDNIENIEM PERSPEKTYWY NA LATA 2015 – 2018.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ekologicznej Państwa w województwie warmińsko-mazurskim, określającym zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców.

Program składa się z 4 podstawowych części obejmujących:

1. ogólną charakterystykę województwa (rozdział 2),

2. ocenę stanu zasobów środowiska, jego zagrożeń oraz stanu infrastruktury ochrony środowiska (rozdział 3),
3. założenia i uwarunkowania realizacji *Programu* (rozdział 4),
4. cele i priorytety ekologiczne *Programu*, harmonogram, środki realizacji (rozdziały 5-7),
5. zasady monitoringu *Programu* (rozdział 8).

Celem strategicznym *Programu* (...) jest ochrona zasobów naturalnych, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Głównymi wyznaczonymi priorytetami i kierunkami działań są:

- I. Doskonalenie działań systemowych.
- II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych.
- III. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące założenia kierunkowe Programu:

Priorytet I. Doskonalenie działań systemowych:

Kierunek: Uwzględnianie aspektów ekologicznych w planowaniu przestrzennym poprzez:

- Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska, gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wynikających z opracowań ekofizjograficznych, prognoz oddziaływania na środowisko.
- Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wyników monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie walorów przyrodniczych, jakości powietrza i wód oraz zagrożenia hałasem.

Priorytet II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych:

Kierunek: Ochrona przyrody i krajobrazu:

- Monitoring i uzupełnianie inwentaryzacji siedlisk i gatunków we wszystkich typach ekosystemów.
- Dokonywanie oceny aktualnych i potencjalnych zagrożeń dla zachowania różnorodności biologicznej.

Kierunek: Zapewnienie integralności przyrodniczej województwa:

- Zapewnienie ochrony i renaturalizacja zbiorowisk roślinnych towarzyszących ciekom wodnym, otaczających zbiorniki wodne i obszary podmokłe.

Kierunek: Ochrona różnorodności przyrodniczej w krajobrazie miejskim:

- Zachowanie, powiększanie i pielęgnacja terenów zielonych w miastach, jako obszarów rekreacji i ostoi przyrodniczych,
- Wprowadzanie do zieleni miejskiej nasadzeń rodzimych gatunków drzew i krzewów przy stopniowej eliminacji gatunków obcych.

Kierunek: Ochrona zasobów wód podziemnych

- Identyfikacja i weryfikacja głównych obszarów zasilania wód podziemnych i odpowiednie ich zagospodarowanie.
- Ustanowienie obszarów ochrony słabo izolowanych zbiorników wód podziemnych i stref ochrony ujęć wód oraz ich właściwe użytkowanie.

Kierunek: Ochrona powierzchni ziemi:

- Przeciwdziałanie erozji gleb poprzez wprowadzanie trwałej pokrywy roślinnej oraz stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych.
- Zapobieganie ruchom masowym ziemi i ich skutkom.

Priorytet III: Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego

Kierunek: Poprawa jakości powietrza:

- Redukcja emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego z procesów wytwarzania energii poprzez likwidację lokalnych kotłowni o dużej emisji i rozbudowę sieci ciepłowniczej, zamianę kotłowni węglowych na obiekty niskoemisyjne, instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych i budowę nowoczesnych sieci ciepłowniczych, prowadzenie kontroli prawidłowości eksploatacji urządzeń energetycznych, zmniejszanie zapotrzebowania na energię: stosowanie energooszczędnych technologii w gospodarce, dokonywanie termomodernizacji budynków.
- Instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych i budowę nowoczesnych sieci ciepłowniczych.

- Ograniczenie emisji ze środków transportu poprzez: poprawę jakości dróg i organizacji ruchu kołowego.

Kierunek: Poprawa jakości wód:

- Rozbudowa sieci kanalizacyjnych.
- Osiąganie wymaganych prawem norm jakości ścieków oczyszczonych.
- Wyposażenie istniejących sieci kanalizacji deszczowej w urządzenia podczyszczające oraz budowa systemów kanalizacji deszczowej na terenach zurbanizowanych.

Kierunek: Doskonalenie systemu gospodarki odpadami:

- Realizacja złożeń realizacji *Planu gospodarki odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011-2016*.

Kierunek: Ograniczanie oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych:

- Uwzględnianie w planowaniu przestrzennym ochrony przed hałasem, stosownie do wymogów ustawy *Prawo ochrony środowiska*, między innymi poprzez właściwe kształtowanie przestrzeni urbanistycznej.
- Ocena stanu akustycznego dróg i linii kolejowych, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne.

Projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, zasady kształtowania przestrzeni publicznych, zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji wpisuje się w cele i założenia Programu ochrony środowiska województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011 – 2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015 – 2018.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA MIASTA OLSZTYN NA LATA 2011-2014 Z PERSPEKTYWA DO ROKU 2018.

Program ochrony środowiska jest opracowaniem kompleksowo przedstawiającym politykę ekologiczną miasta, będącym równocześnie aktualnym źródłem informacji o ekologicznych uwarunkowaniach, a także spisem konkretnych zadań i zaleceń dla organów miasta oraz wszystkich jednostek korzystających ze środowiska.

Program ochrony środowiska określa:

- Ogólną charakterystykę i ocenę zasobów oraz walorów środowiska przyrodniczego miasta,
- Stan i tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego,
- Podstawowe źródła przeobrażeń środowiska przyrodniczego,
- Ograniczenia i szanse rozwoju miasta wynikające ze stanu i przeobrażeń środowiska łącznie z rankingiem zagrożeń ekologicznych,
- Cele i kierunki działań w zakresie ochrony środowiska na następne lata,
- Zadania inwestycyjne i pozainwestycyjne Olsztyna w zakresie ochrony środowiska,
- Zestawienie kosztów realizacji programu i dokonanie oceny źródeł finansowania programu,
- Harmonogram realizacji programu,
- Metody kontroli, monitorowania skutków realizacji programu i oceny realizacji zamierzonych celów,
- Uwarunkowania realizacyjne Programu, jego wdrożenie i monitoring.

Naczelną zasadą przyjętą w przedmiotowym programie jest zasada zrównoważonego rozwoju w celu umożliwienia lepszego zagospodarowania istniejącego potencjału Olsztyna (zasobów środowiska, surowców naturalnych, obiektów, sprzętu, jak i ludzi oraz wiedzy). Kompleksowość zagadnień ochrony środowiska, a także zakres przeobrażeń na terenie Olsztyna wymusiły wyznaczenie określonych celów średniookresowych i priorytetowych, a także sprecyzowanie konkretnych zadań z zakresu wielu aspektów ochrony środowiska.

Analizowany projekt planu wpisuje się w następujące cele określone w Programie:

- Planowanie przestrzeni Miasta Olsztyn zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem walorów przyrody ożywionej i nieożywionej.
- Wzmocnienie systemu zarządzania środowiskiem oraz podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa.

- Ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody
- Ograniczenie uciążliwości hałasu komunikacyjnego.
- Poprawa jakości komponentów środowiska przyrodniczego, przede wszystkim powietrza atmosferycznego i wód powierzchniowych.

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

(Uchwała Nr XXVIII/553/13 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25.06.2013 r. z późn. zm. w sprawie przyjęcia Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025).

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy*, przy czym:

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcji krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.
- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń*. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. zwiększenie zewnętrznej dostępności komunikacyjnej oraz wewnętrznej spójności – rozumiane w możliwie szerokim znaczeniu obejmujące: połączenia drogowe, kolejowe, lotnicze i wodne, a także sieci teleinformatyczne oraz infrastrukturę związaną z przejściami granicznymi;
- B. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- C. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, zasady kształtowania przestrzeni publicznych, zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2016.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011-2016 stanowi realizację przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, jak również ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wojewódzki plan gospodarki odpadami jest zgodny z przepisami prawa krajowego i unijnego w zakresie gospodarki odpadami oraz z zapisami zawartymi w Krajowym planie gospodarki odpadami 2014 i służy realizacji zawartych w nim celów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami opracowany został w celu osiągnięcia celów założonych w polityce ekologicznej państwa, wdrażania hierarchii postępowania z odpadami oraz zasady bliskości, a także stworzenia w województwie zintegrowanej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

W *Planie (...)* zawarto m.in. kierunki działań, które służyć mają realizacji przyjętych celów, zadania przewidziane do realizacji w zakresie gospodarki odpadami wraz ze wskazaniem terminu ich wykonania, wykonawcy i źródeł finansowania. Ponadto w opracowaniu określono podział województwa na regiony gospodarki odpadami komunalnymi, wskazano regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych oraz instalacje do zastępczej obsługi regionów.

Zgodnie z Kpgo 2014 jako główne cele w gospodarce odpadami w województwie warmińsko-mazurskim przyjmuje się:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB;
- zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymogami ochrony środowiska;
- zmniejszenie ilości wszystkich odpadów kierowanych na składowiska odpadów;
- wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów;

- współpraca z ministrem właściwym do spraw środowiska przy prowadzeniu bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami (BDO);
- minimalizację ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych przy jednoczesnym zwiększaniu ilości tych odpadów poddawanych procesom odzysku;
- rozwój systemu zbierania odpadów niebezpiecznych ze źródeł rozproszonych, z uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że zagospodarowanie odpadów komunalnych będzie się odbywało zgodnie z postanowieniami uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn.

STRATEGIA ROZWOJU OLSZTYNA.

Zgodnie z wizją określoną w dokumencie Olsztyn w 2020 r. to *nowoczesna aglomeracja z dobrze rozwiniętymi funkcjami metropolitalnymi, tworzona przez unikatowe środowisko przyrodnicze, wyjątkową ja-kość życia i konkurencyjne warunki prowadzenia biznesu.*

Strategia rozwoju Olsztyna operuje dwoma poziomami celów, tj. celami strategicznymi i celami operacyjnymi. Strategia rozwoju Olsztyna określa cztery cele strategiczne Miasta:

- A. Wzrost poziomu kapitału społecznego
- B. Wzrost napływu kapitału inwestycyjnego
- C. Wzrost innowacyjności
- D. Rozwój funkcji metropolitalnych.

Projekt planu jest zgodny z celem operacyjnym D4. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i wysokiej jakości środowiska przyrodniczego.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OLSZTYNA.

Obszar objęty projektem planu zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyn położony jest w Strefie M7 – Strefa mieszkaniowa – wschodnia. W zakresie rozmieszczenia wielkopowierzchnowych obiektów handlowych w strefie utrzymuje się i zakłada rozwój istniejących obiektów i dodatkowo dopuszcza się nowe lokalizacje, jako kontynuacje istniejącej koncentracji w rejonach sąsiednich.

W granicach Strefy M7 wyznaczono:

- *Obszary:*
 - *mieszkalnictwa o średniej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej,*
 - *mieszkalnictwa o wysokiej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej,*
 - *mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej,*
 - *koncentracji usług ponadlokalnych - ogólnomiejskich, regionalnych i krajowych,*
 - *usług ogólnomiejskich i mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności,*
 - *usług ogólnomiejskich – średniej i niskiej intensywności,*
 - *usług, przemysłu i składów oraz innej aktywności gospodarczej,*
 - *koncentracji usług komercyjnych,*
 - *rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych,*
 - *zieleni urządzonej, parkowej, izolacyjnej,*
- *Tereny:*
 - *ogrodów działkowych,*
- *Elementy systemów:*
 - *transportowego,*
 - *infrastruktury technicznej,*
 - *miejskiego systemu środowiska naturalnego.*

W Studium wyznaczono następujące kierunki zachowania i zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczenia terenów:

- *Obszary mieszkalnictwa o wysokiej i średniej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej:*
 - *Utrzymanie podstawowej funkcji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej z usługami podstawowymi; szkołami, obiektami kultury, kultu religijnego, ośrodkami zdrowia, placami zabaw, lokalnymi centrami usługowymi oraz urządzoną zielenią osiedlową;*
 - *Dopuszczenie przebudowy istniejących zespołów mieszkaniowych; zalecanie w ramach zintegrowanych działań związanych z przekształceniem całych zespołów zabudowy z zachowaniem czytelnego układu funkcjonalnego;*
 - *Zwiększanie intensywności zabudowy przez realizację nowych budynków mieszkalnych lub usługowo - handlowych wyłącznie na podstawie analiz planistycznych określających zasady i możliwości realizacji nowych obiektów w granicach istniejącego osiedla mieszkaniowego;*
 - *Prowadzenie działań na rzecz poprawy warunków zamieszkania przez podnoszenie standardów technicznych i walorów architektonicznych istniejących budynków;*
 - *Uzupełnienie terenów zabudowy mieszkaniowej o usługi nieuciążliwe w zakresie handlu i gastronomii, szkolnictwa, kultury, opieki nad dziećmi, osobami starszymi, niepełnosprawnymi itp.;*
 - *Prowadzenie działań na rzecz poprawy warunków zamieszkania przez podnoszenie standardów technicznych i walorów architektonicznych istniejących budynków;*
 - *Utrzymanie i uzupełnienie urządzenia terenów sportu i rekreacji, terenów zieleni urządzonej osiedlowej, placów zabaw;*
 - *Ograniczenie uciążliwości komunikacyjnej przez:*
 - *realizację stref uspokojonego ruchu,*
 - *budowę ciągów pieszych i ścieżek rowerowych,*
 - *zaniechanie realizacji parkingów zamkniętych ograniczających rotację samochodów,*
 - *realizację parkingów wielopoziomowych,*
 - *zaniechanie zabudowy garażowej w formie zespołów jednokondygnacyjnych boksów garażowych,*
 - *stosowanie osłon izolacji akustycznej przy trasach tranzytowych - wskazane stosowanie ekranów akustycznych obsadzonych roślinami.*
- *Obszary mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej:*
 - *Utrzymanie podstawowej funkcji zabudowy mieszkaniowej;*
 - *Utrzymanie i uzupełnienie istniejącej zabudowy w obszarach problemowych ochrony konserwatorskiej zgodnie z zasadami określonymi w Studium, kierunki - rozdział „Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej i krajobrazu kulturowego” z uwzględnieniem rewaloryzacji istniejących zasobów zabudowy;*
 - *Uzupełnienie terenów zabudowy mieszkaniowej o usługi nieuciążliwe w zakresie handlu i gastronomii, szkolnictwa, opieki nad dziećmi, osobami starszymi, niepełnosprawnymi itp.;*
 - *Uzupełnienie urządzenia terenów zieleni osiedlowej, placów zabaw, miejsc rekreacji i wypoczynku;*
 - *Ograniczenie funkcji konfliktowych w obszarach mieszkaniowych i w bezpośrednim sąsiedztwie przez ograniczenie lokalizacji: uciążliwych zakładów usługowych, usługowo-produkcyjnych powodujących wzmożony ruch kołowy, składowanie materiałów na posesji, ograniczenie lokalizowania na terenie działek zabudowy jednorodzinnej wolnostojących budynków gospodarczych lub usługowych;*
 - *Na działkach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie obowiązuje zakaz lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej na konstrukcjach masztowo-wieżowych;*
 - *Ograniczenie uciążliwości komunikacyjnej przez:*
 - *realizację stref uspokojonego ruchu,*
 - *budowę ciągów pieszych i ścieżek rowerowych,*
 - *stosowanie osłon izolacji akustycznej przy trasach tranzytowych, szczególnie wskazane stosowanie ekranów akustycznych obsadzonych roślinami,*

- *Obszary koncentracji usług ponadlokalnych - ogólnomiejskich, regionalnych i krajowych:*
 - *Związanych z działalnością służby zdrowia: tereny szpitali: Wojewódzki Specjalistyczny Szpital Dziecięcy, Wojewódzki Szpital Specjalistyczny (z lądowiskiem dla helikopterów ratowniczych), Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego, poradnie specjalistyczne;*
 - *Banków, administracji, służb sanitarnych (Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna);*
 - *Utrzymanie i rozwój funkcji usługowych, w tym związanych ze służbą zdrowia, z perspektywą podnoszenia standardów obiektów w zakresie wyposażenia technicznego, estetyki i sposobu zagospodarowania terenu;*
 - *Dopuszczenie przebudowy istniejących zespołów wyłącznie w ramach zintegrowanych działań z zachowaniem czytelnego układu funkcjonalnego;*
 - *Dopuszczenie zmiany funkcji terenu Aresztu Śledczego Olsztyn zlokalizowanego przy ulicy Opolskiej na funkcję mieszkalnictwa lub usług;*
 - *Wymagane zapewnienie miejsc postojowych w granicach własnej działki i na terenach komunikacyjnych;*
- *Obszary usług ogólnomiejskich i mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności oraz obszary usług ogólnomiejskich – średniej i niskiej intensywności:*
 - *tereny osiedlowych centrów usługowo-handlowych, jednostkowe obiekty handlowo-usługowe o funkcji ponadpodstawowej, zabudowa usługowo-handlowa wzdłuż głównych ulic, tereny oświaty, kultu religijnego,*
 - *Utrzymanie istniejących funkcji i rozwój w przypadku odpowiednich warunków terenowych, lokalizacyjnych;*
 - *Przekształcenie terenu zieleni nieurządzonej po północno-wschodniej stronie projektowanego węzła komunikacyjnego - skrzyżowanie ulic: W. Pstrowskiego, W. Sikorskiego i projektowanej ulicy „Obiegowej”, na teren usług ogólnomiejskich lub mieszkalnictwa z usługami - o wysokiej intensywności,*
 - *Utrzymanie i rozwój obiektów handlowo – usługowych z podnoszeniem standardów architektonicznych i technicznych oraz możliwość przekształcenia na funkcję związaną ze sportem i rekreacją, administracją lub mieszkalnictwem wielorodzinnym;*
 - *Podnoszenie walorów architektonicznych obiektów przez stosowanie materiałów wykończeniowych wysokiej jakości, nowoczesnych rozwiązań technicznych, indywidualnych form architektonicznych;*
 - *Stosowanie wysokich standardów technicznych eliminujących szkodliwe oddziaływanie na otoczenie;*
 - *Projektowane zespoły zabudowy usługowej oddzielać od zabudowy mieszkaniowej zielenią urządzoną o charakterze rekreacyjnym i izolacyjnym;*
 - *Wymagane zapewnienie miejsc postojowych przeznaczonych dla samochodów osobowych i dostawczych zgodnie z przyjętymi wskaźnikami;*
- *Obszary usług komercyjnych oraz usług, przemysłu i składów:*
 - *Przekształcenie istniejących obszarów usług, przemysłu i składów w kierunku usług komercyjnych;*
 - *Utrzymanie funkcji usługowych z perspektywą przekształceń prowadzących do podnoszenia walorów architektonicznych, estetyki, standardów technicznych, technologicznych zabudowy oraz zagospodarowania terenu,*
 - *Konieczność stosowania wysokich standardów technicznych z wyeliminowaniem szkodliwego oddziaływania na otoczenie;*
 - *Zalecane tworzenie stref zieleni izolacyjnej;*
 - *Wymagane zapewnienie miejsc postojowych w granicach własnej działki i na terenach komunikacyjnych;*
 - *W rejonie ulicy Metalowej, w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej możliwe przekształcenie istniejących funkcji w kierunku mieszkalnictwa, obiektów opieki społecznej, służby zdrowia z uwzględnieniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych lokalizacji;*
- *Obszary Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych (WOH):*

- *Utrzymanie i rozwój istniejących Wielkopowierzchniowego Obiektu Handlowego (obecnie TESCO),*
- *Dopuszczenie realizacji nowych obiektów handlowych z przewagą branży przemysłowej, odpowiadających kwalifikacji Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych, w formie galerii handlowych oraz super – i hipermarketów na obszarze usług komercyjnych w rejonie ulic W. Pstrowskiego i Synów Pułku;*
- *Realizacja nowych obiektów usługowo – rekreacyjno – handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wyłącznie w formie wielofunkcyjnych „galerii” handlowych o atrakcyjnym programie i wysokim standardzie architektury,*
- *Zakaz lokalizacji terenochłonnnych jednokondygnacyjnych obiektów handlowych w tym hiper- i super- marketów z parkingami wyłącznie w poziomie terenu na obszarze całej Strefy M7*
- *Oddzielenie zespołów zabudowy usługowej od zabudowy mieszkaniowej zielenią urządzoną o charakterze izolacyjnym.*
- *Obszary zieleni urządzonej, parkowej, izolacyjnej:*
 - *Utrzymanie założenia dworsko – parkowego z pozostałością dawnego folwarku w Nagórkach – ul. Metalowa (park, budynek pałacu i wozowni wpisane do rejestru zabytków);*
 - *Utrzymanie terenów zieleni urządzonej, parkowej, terenów rekreacji i sportu na terenach osiedli i przy obiektach o funkcji oświatowej, a w tym tereny zieleni urządzonej, parkowej na terenach mieszkalnictwa pomiędzy ulicami: Marsz. J. Piłsudskiego, Kard. S. Wyszyńskiego, W. Pstrowskiego i projektowaną ulicą „Obiegową”;*
 - *Realizacja ciągów pieszo-rowerowych z towarzyszącymi obiektami małej architektury o funkcjach rekreacyjnych;*
 - *Dopuszczenie realizacji zbiorników wodnych (stawów) o funkcji rekreacyjnej na terenach zieleni parkowej, zieleni urządzonej osiedlowej;*
 - *Utrzymanie i rekultywacja systemu wód powierzchniowych w tym cieków, rowów melioracyjnych w obszarze zieleni i ogrodów działkowych;*
- *Tereny ogrodów działkowych:*
 - *Funkcjonowanie istniejących kompleksów rodzinnych ogrodów działkowych wg obowiązujących przepisów prawa;*
 - *Wzmoczenie działań nadzoru budowlanego w zakresie przestrzegania prawa dotyczącego funkcjonowania rodzinnych ogrodów działkowych;*
 - *Prowadzenie działań zmierzających do przekształcenia ogrodów działkowych na inne funkcje (mieszkalnictwo, usługi, ogólnodostępne tereny zieleni urządzonej, krajobrazowej) z zachowaniem korytarza ekologicznego - realizacja przekształceń wyłącznie na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.*

Zasady obsługi infrastrukturą techniczną:

- *Zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej; zakazuje się stosowania: indywidualnych ujęć wody.*
- *Odprowadzenie ścieków sanitarnych na oczyszczalnię ścieków poprzez istniejący i projektowany system kanalizacyjny; zakazuje się stosowania: zbiorników bezodpływowych na gromadzenie ścieków sanitarnych i indywidualnych oczyszczalni ścieków.*
- *Odprowadzenie ścieków deszczowych do odbiorników istniejącą i projektowaną siecią kolektorów i kanałów deszczowych z oczyszczeniem, zgodnie z przepisami odrębnymi. Wprowadza się nakaz odprowadzenia ścieków deszczowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic, placów i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej; zaleca się stosowanie miejscowej retencji wód opadowych oraz miejscowe zagospodarowanie wód opadowych z pozostałych powierzchni. Stopień oczyszczenia ścieków deszczowych powinien być zgodny z właściwymi przepisami odrębnymi.*
- *Zasilanie w gaz z istniejącej sieci gazowej niskiego lub średniego ciśnienia.*
- *Zaopatrzenie w ciepło należy zapewnić:*
 - *na obszarach uzbrojonych w sieci ciepłownicze w pierwszej kolejności z miejskiej sieci ciepłowniczej, natomiast przy braku takiej możliwości indywidualnie, w*

- oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub inne, ekologiczne źródła energii,*
- *na obszarach nie uzbrojonych w sieci ciepłownicze indywidualnie, w oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub inne, ekologiczne źródła energii.*
 - *Zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci elektroenergetycznej 110 kV, 15 kV i 0,4 kV oraz stacji transformatorowych 110/15 kV i 15/0,4 kV.*
 - *Realizację zewnętrznych sieci i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu wraz z przyłączeniami działek budowlanych w zakresie zaopatrzenia w: energię elektryczną, energię cieplną i gaz przewodowy zapewniają odpowiednio właściwe przedsiębiorstwa energetyczne w trybie przepisów prawa energetycznego.*
 - *Ustalonymi obszarami lokalizacji sieci infrastruktury technicznej i urządzeń z nimi związanych są tereny w liniach rozgraniczających dróg publicznych i przejść pieszych, tereny zieleni oraz wyodrębnione tereny infrastruktury technicznej. W uzasadnionych technicznie przypadkach, dopuszcza się lokalizację w.w. sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w pozostałych terenach funkcyjnych.*
 - *W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu należy bezwzględnie zawierać:*
 - *zapisy dotyczące gwarancji udostępniania terenu (w postaci pasów eksploatacyjnych) pod nowoprojektowane i istniejące sieci i urządzenia,*
 - *informacje dotyczące istniejącego uzbrojenia,*
 - *informację, że koszt przebudowy istniejących urządzeń i sieci ponosi Wnioskodawca ewentualnej przebudowy.*
 - *Przebieg sieci, lokalizacja urządzeń infrastruktury technicznej i szerokości pasów eksploatacyjnych sieci należy uściślić na etapie projektu budowlanego na podstawie warunków wydanych przez dysponenta sieci. Zapewnienie pasów eksploatacyjnych obowiązuje również przy projektowaniu i realizacji trwałych elementów zagospodarowania terenu w postaci: tarasów, małej architektury, urządzeń sportowo-rekreacyjnych, ogródków kawiarnianych, itp. na terenach zieleni.*
 - *Prowadzenie sieci uzbrojenia na terenach projektowanych ulic wymaga opracowania kompleksowego projektu zagospodarowania ulicy wraz z uzbrojeniem.*

W Studium wskazano rejony lokalizacji nowych oraz utrzymania i rozbudowy istniejących obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m², zwanych wielkopowierzchniowymi obiektami handlowymi, a także przyjęto że zagospodarowanie i rodzaj usług wielkopowierzchniowych obiektów handlowych powinny być powiązane z wiodącymi funkcjami obszarów ich występowania lub występować zamiennie.

W Strefie M7 *utrzymuje się i zakłada rozwój istniejących wielkopowierzchniowych obiektów rozmieszczonych przy ulicach W. Pstrowskiego (obecnie TESCO), W. Sikorskiego (obecnie REAL, MEDIA MARKT, PRAKTIKER) i Krasickiego (obecnie CARREFOUR). Dodatkowo dopuszcza się nowe lokalizacje wielkopowierzchniowych obiektów handlowych, jako kontynuacje istniejącej koncentracji w rejonach sąsiednich:*

- *rejon skrzyżowania ul. J. Tuwima i W. Sikorskiego;*
- *rejon ul. Jarockiej – przy projektowanym połączeniu komunikacyjnym ulicy W. Sikorskiego z ul. I. Krasickiego;*
- *rejon skrzyżowania ul. I. Krasickiego i F. Barcza;*
- *rejon ul. W. Pstrowskiego i ul. Metalowej na istniejącym obszarze „usług, przemysłu i składów oraz innej aktywności gospodarczej”;*
- *rejon skrzyżowania ulic M. Kasprzaka, Obrońców Tobruku, W. Sikorskiego i W. Pstrowskiego.*

W Studium określono kierunki rozwoju dotyczące:

A. parków wpisanych od rejestru zabytków tj.:

- *bieżące uzupełnianie braków w nasadzeniach, powodowanych niszczeniem, kradzieżą bądź zamieraniem roślin;*
- *przeprowadzanie niezbędnych zabiegów chirurgicznych i leczenie drzew starych;*
- *zachowanie czytelnej kompozycji przestrzennej historycznych nasadzeń na*

- commentarzach zabytkowych i parkach pocmentarnych;*
- *rekonstrukcja Parku Jakubowo z uwzględnieniem historycznego zagospodarowania wypoczynkowo-rekreacyjnego.*
- B. zieleni przy obiektach objętych ochroną konserwatorską tj.:
- *utrzymanie i ochrona istniejących oraz projektowanych terenów zieleni parkowej, połączenie tych terenów z innymi terenami zieleni systemem ciągów spacerowych oraz ścieżek rowerowych;*
 - *dopuszczanie na terenach parkowych małej architektury, niezbędnych urządzeń technicznych infrastruktury i urządzeń służących dostosowaniu terenu do funkcji sportu i rekreacji;*
 - *nie przekształcanie skwerów oraz zieleńców w tereny zabudowane bądź parkingi, uzupełnianie drzewostanu w miejscach powstałych szkód i ubytków, zainwestowanie elementami małej architektury, nowych nawierzchni i oświetlenia;*
 - *dla zieleni przy obiektach zabytkowych zakaz wycinki, niszczenia lub przekształcania, zanieczyszczania gleby, zmiany stosunków wodnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu;*
 - *tworzenie nowych założeń parkowych w Olsztynie (prace projektowe należy oprzeć na inwentaryzacji dendrologicznej, uwzględnić warunki glebowe i klimatyczne, wykonać analizy krajobrazowe).*
- C. Zieleni osiedlowa tj.:
- *nakaz utrzymania ogólnodostępnych terenów zielonych, zachowania ciągów zieleni oraz korytarzy ekologicznych;*
 - *zabezpieczanie terenów dla zieleni urządzonej w nowoprojektowanych osiedlach (parkingi podziemne);*
 - *urządzanie terenów zieleni osiedlowej, placów zabaw, miejsc rekreacji i wypoczynku.*
- D. Zieleni przyuliczna tj.:
- *wydzielanie pasów zieleni od pasów ruchu;*
 - *obsadzanie głównych ulic miejskich drzewami oraz krzewami w celu podniesienia walorów estetycznych, minimalizowania hałasu i zanieczyszczeń, zwiększania powierzchni biologicznie czynnej, zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych;*
 - *stosowanie monogatunkowych nasadzeń, a w przypadku krzewów tworzenie wyraźnych grup kompozycyjnych;*
 - *poddanie roślinności istniejącej zabiegom pielęgnacyjnym.*
- E. tereny ogrodów działkowych tj.:
- *funkcjonowanie istniejących ogrodów działkowych wg regulacji przepisów o ogrodach działkowych;*
 - *preferowane przekształcenia zachowujące tereny jako biologicznie czynne;*
 - *dopuszcza się przekształcenie ogrodów na inne funkcje w zależności od ich usytuowania (turystyczna, sportowo-rekreacyjna, usługowa, mieszkaniowa, przemysłowo-składowa);*
 - *realizacja zmian wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.*

Analizowany projekt planu miejscowego jest zgodny z założeniami Studium, ponieważ uwzględnia następujące ustalenia:

- Wydzielenie terenów elementarnych zgodnie z wytycznymi Studium.
- Zachowanie, utrzymanie oraz ochronę terenów zieleni parkowej oraz zieleni osiedlowej urządzonej towarzyszącej zabudowie.
- Utrzymanie i rozwój ulic układu podstawowego miasta oraz ulic układu obsługującego – lokalnych i dojazdowych.
- Utrzymanie i rozwój ścieżek rowerowych oraz ciągów pieszych.
- Określenie zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej zgodnie z założeniami studium.
- Określenie wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania

przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2015 poz. 1651 z późn. zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2016 poz. 353).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2015 r. poz. 199 z późn. zm.).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 poz. 21 z późn. zm.).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. 2015 poz. 469 z późn. zm.).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1409 z późn. zm.).
- 8) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 poz. 463).
- 9) Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 poz. 112).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2014 poz. 1348).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71 z późn. zm.).

Podsumowując powyższe analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym należy podkreślić, że realizacja zamierzonych ustaleń określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie jest działaniem akceptowalnym, z pozytywnym bilansem kosztów i korzyści skutków środowiskowych.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Opis elementów środowiska występujących na obszarze objętym projektem planu oparto o *Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie sporządzone przez Panią mgr Łucję Krupińską i Pana mgr Zbigniewa Zaprzelskiego. Ponadto w ramach opracowywania niniejszej prognozy przeprowadzono badania terenowych występujących gatunków flory, fauny i grzybów.

Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie nor, schronień, miejsc lęgowych i śladów

odchodów zwierząt. Podczas kontroli notowano i nanoszona na mapę obserwowane gatunki zwierząt kręgowych, były to głównie ptaki oraz wybrane gatunki zwierząt bezkręgowych. Kontrole awifauny prowadzono podczas sprzyjających warunków pogodowych – bez silnego wiatru, opadów deszczu, podczas dobrej widoczności.

Monitoring ssaków polegający na obserwacji bezpośredniej prowadzono każdorazowo w czasie trwania wizji inwentaryzacyjnych.

Podczas inwentaryzacji gatunków herpetofauny zwracano uwagę na wykrycie potencjalnie atrakcyjnych i preferowanych środowisk wykorzystywanych przez poszczególne gatunki, ich możliwe szlaki migracji sezonowych, a także lęgowiska zimowe. W trakcie penetracji terenu objętego badaniami w poszukiwaniu zbiorników wodnych z płazami, notowano jednocześnie wszystkie miejsca występowania gadów.

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in. (2002).

W trakcie sporządzania niniejszej prognozy prowadzono również prace polegające na analizie materiałów kartograficznych, materiałów udostępnionych przez Urząd Miejski w Olsztynie oraz dostępnych danych źródłowych, w tym danych pochodzących z Państwowego Monitoringu Środowiska.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIENI PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 353 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring

w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Nie wydaje się konieczne tworzenie nowych, czy rozbudowywanie istniejących systemów informacji w tym zakresie. W przypadku zadań szczególnie znaczących dla środowiska wystarczające będzie nałożenie obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.

W ramach realizacji ustaleń projektu planu możliwe jest zastosowanie analizy porównawczej – porównanie wielkości wyznaczonych planem wskaźników i zasad zagospodarowania z rzeczywistymi wskaźnikami i rzeczywistym stanem po realizacji obiektów budowlanych. Kontrola tych elementów jest możliwa za pomocą narzędzi pozostających w kompetencji władz samorządowych.

Przedmiot monitoringu	Częstotliwość	Prowadzący
Stopień zainwestowania obszaru (ilość wprowadzonych obiektów).	Jednocześnie z kontrolą realizacji planu.	Wydziały urzędu miasta według właściwości uczestnictwa w procesach inwestycyjnych.
Rodzaj lokowanych funkcji.		
Wskaźniki zainwestowania ustalone planem (w tym w szczególności wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej).	Przy realizacji każdego kolejnego obiektu.	

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania oraz oddalenie od granic kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.4. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

(PUNKT OPRACOWANY NA PODSTAWIE OPRACOWANIA EKOFI ZJOGRAFICZNEGO ORAZ BADAŃ WŁASNYCH)

Obszar objęty projektem planu położony jest w centralnej części miasta Olsztyna i obejmuje powierzchnię około 53 ha.

Granica północna terenu przebiega wzdłuż ul. Pstrowskiego, wschodnia w przeważającej części wzdłuż ul. Synów Pułku, fragmentem wśród zabudowań przy skrzyżowaniu ul. Synów Pułku i ul. Krasickiego, natomiast granica zachodnia wzdłuż al. Gen. Sikorskiego. Granica południowa przebiega wśród ogródków działkowych.

Teren objęty projektem planu jest zagospodarowany i w przewadze zabudowany; w części południowo-centralnej terenu znajduje się park o powierzchni około 3,8 ha; w części południowo-wschodniej ogrody działkowe.

W granicach obszaru zlokalizowane są zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna, zabudowa garażowa i gospodarcza, zabudowa usługowa (w tym m.in. sklepy wielkopowierzchniowe, obiekty związane z oświatą, obiekty związane z administracją i bankowością), zabudowa produkcyjna, zabudowa ogrodów działkowych.

Obszar objęty opracowaniem zgodnie z przyjętym przez J. KONDRACKIEGO [2011] systemem rejonizacji fizycznogeograficznej, znajduje się w granicach następujących jednostek:

- Mezuregion Pojezierze Olsztyńskie,
- Makroregion Pojezierze Mazurskie,
- Podprowincja Pojezierza Wschodniobałtyckie,
- Prowincja Niż Wschodniobałtycko-Białoruski,
- Megaregion Niż Wschodnioeuropejski.

Miasto Olsztyn położone jest w obrębie syneklizy perybałtyckiej na granicy z wyniesieniem mazursko-suwańskim. Na podstawie wierceń studziennych wgłębną budowę geologiczną miasta rozpoznano do głębokości 333 m. Najstarszą rozpoznaną w Olsztynie formacją geologiczną są utwory kredy górnej. W przeważającej mierze są to osady piaszczyste z niewielkim udziałem utworów marglistych (piaski i słabo związane piaskowce). Miejscami osady te przechodzą w szarozielone mułki i ropy (zaliczane często do paleocenu). W spągu serii piaszczystej występują mułowce i gezy.

Bezpośrednio na kredzie zalega trzeciorzęd, którego utwory na tym terenie są silnie zaburzone glaciektonicznie. Rozpoczyna je nieciągła seria osadów piaszczystych zaliczana do paleocenu. Wyżej przechodzą one w morskie osady oligoceńskie wykształcone przeważanie w postaci drobnoziarnistych zielonych piasków glaukonitowych i glaukonitowo-kwarcowych z przewarstwieniami spiaszczonych mułków.

Trzeciorzęd przykryty jest osadami czwartorzędowymi o zróżnicowanej miąższości; największe miąższości stwierdzono w kopalnej dolinie w rejonie Olsztyna i Gałławek, gdzie przekraczają 250 m. Najwyższy poziom utworów plejstoceniowych tworzy glina morenowa, często silnie spiaszczona i miejscami przykryta płatami piasków glacialnych. W wielu miejscach glina została erozyjnie zniszczona przez wody roztopowe topniejącego lądolodu lub przez rzeki w czasie rozwoju dolin rzecznych. Fragmentami na powierzchni, w obrębie wysoczyzny, jeziora Ukiel, osiąga miąższość powyżej 300 m. Zgodnie ze Szkicem Geomorfologicznym w skali 1:100000 obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu wysoczyzny polodowcowej.

Według Mapy Geologicznej Polski 1:50000 arkusz Olsztyn i Mapy Geologiczno-Inżynierskiej Olsztyna omawiany teren budują gliny zwałowe, które od powierzchni występują głównie w południowej części terenu opracowania. W części północnej są one nadścielone niegłębką warstwą piasków i żwirów wodnolodowcowych. Osady te zostały zdeponowane w fazie pomorskiej zlodowacenia bałtyckiego. Na wielu terenach wymienione osady nadścielone są antropogenicznymi nasypami.

Obszar objęty prognozą leży w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych Zlewnia JCWP RW700020584511.

Według podziału hydrogeologicznego Polski miasto Olsztyn leży w rejonie mazurskim, makroregionie wschodniego Niżu Polskiego. Warunki hydrograficzne na terenie miasta są skomplikowane, co jest konsekwencją złożonej budowy geologicznej. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się obszarze ochronnym udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych tj.: Zbiornik międzymorenowy Olsztyn nr 213.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu Jednolitych części wód podziemnych Nr 20 o całkowitej powierzchni 6089,29 km² obejmujących region Dolnej Wisły, zlewnie Łyny i inne dopływy Pregoty; powiaty braniewski, bartoszycki, kętrzyński, węgorzewski, lidzbarski, olsztyński, szczycieński, mławowski, giżycki i ostródzki. Główne poziomy wodonośne występują w obrębie plejstocenu; lokalnie wody podziemne występują również w utworach miocenu i paleogenu. W rejonie Olsztyna system wodonośny w utworach plejstocenu związany jest z głęboką rynną subglacialną. Ocena stanu ilościowego i chemicznego została określona jako dobra, natomiast ocena zagrożenia nieosiągnięcie dobrego stanu chemicznego i ilościowego jako niezagrażona.

Pod względem klimatycznym Olsztyn zlokalizowany jest w tzw. Mazurskiej dzielnicy klimatycznej, najchłodniejszej z nizinnych części Polski (szczególnie zimne wiosny i zimy). Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla rejonu Olsztyna wynosi tylko około 200 dni. Przeważają zdecydowanie wiatry z kierunku

południowo – zachodniego (około 18%). Dość znaczny udział mają wiatry z kierunku zachodniego (około 13%). Częstość wiania wiatrów z pozostałych kierunków wynosi średnio około 7-10%. Przeważają wiatry słabe o średniej prędkości. Średnia roczna temperatura w rejonie Olsztyn wynosi około 7°C. Najniższe temperatury z wielolecia notowane są w styczniu i lutym (ok. 3,9°C – 4,2°C), a najwyższe – w czerwcu, lipcu i sierpniu (około: 16,1°C - 16,9°C). Średnia liczba dni gorących (powyżej 25°C) wynosi 26. Średnia liczba dni mroźnych (poniżej 0°C) wynosi około 50.

Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 600 mm. Największe są latem (w lipcu około 90 mm), a najmniejsze zimą i wczesną wiosną (styczeń – kwiecień; około 26 – 32 mm). Dni z opadem jest około 160 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 106 dni w roku. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku.

Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu, zadrzewienia i zakrzewienia, zabudowa oraz jezioro Ukiel. Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią. Topoklimat terenów wyniesionych jest na ogół bardziej sprzyjający pobytowi ludzi. Cechą ujemną jest narażenie na działanie silnych wiatrów w kulminacjach pagórków.

Według regionalizacji geobotanicznej J. MATUSZKIEWICZA [1993] miasto Olsztyn położone jest w obrębie działu Północno Mazursko-Białoruskiego, w krainie Mazurskiej, w Podkradnie Zachodniomazurskiej, w okręgu Olsztyńsko-Szczytnowskim, w podokręgu Olsztyńskim.

Według regionalizacji potencjalnej roślinności naturalnej Polski J. MATUSZKIEWICZA [2008] miasto Olsztyn położone jest w obrębie grupy zbiorowisk eutroficzne lasy liściaste, grąd subkontynentalny odmiana subborealna; w zasięgu typu zbiorowiska potencjalnego zespół *Tillo Carpinetum*.

W granicach terenu występuje park o powierzchni 3,8 ha, powstały w 2 połowie XIX w. jako park dworski majątku Bergenthal, wpisany do rejestru zabytków nr A-1402.

Na terenie objętym projektem planu wyróżniono następujące formy zieleni:

- Zielen na terenie ogrodów działkowych.
- Roślinność synantropijna i ruderalna.
- Nasadzenia drzew, krzewów i bylin ozdobnych w sąsiedztwie istniejących zabudowań.
- Zielen parkowa.

Podczas badań terenowych zinventaryzowano następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciora pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drzączka średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jarzab pospolity (*Sorbus aucuparia* L. em. Hedl.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta

nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), modrzew europejski (*Larix decidua* Mill.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris* (L.) em. Rchb.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurcze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepik pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), skrzyp błotny (*Equisetum palustre* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), drzewa owocowe, krzewy, byliny i kwiaty ozdobne.

W związku z urbanizacją omawianego terenu oraz lokalizacją w śródmieściu miasta, najliczniej spośród fauny występuje awifauna. Wśród gatunków występujących na omawianym terenie oraz w sąsiedztwie według autorów książki PTAKI OLSZTYNA [J.NOWAKOWSKI, B. DULISZ, K.LEWANDOWSKI 2006] można wymienić następujące gatunki: grzywacz, jerzyk, dzięcioł duży, oknówka, pliszka siwa, słowik szary, kopciuszek, kwiczoł, zaganiacz, piegża, gajówka, kapturka, pierwiosnek, sikora uboga, modraszka, bogatka, zięba, kawka, szpak, wróbel, kulczyk, dzwonec, szczygieł, trznadel.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. 2013 poz. 627 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się poza zasięgiem prawnych form ochrony przyrody.

Najbliżej położone obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody znajdują się w odległości:

- około 5,5 km na południe obszar specjalnej ochrony przyrody Puszcza Napiwodzko-Ramucka (PLB280007),
- około 8 km w kierunku południowym znajduje się specjalny obszar o znaczeniu dla Wspólnoty Ostoja Napiwodzko-Ramucka (PLH280052),
- około 6 km na południe Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej,
- około 8 km na wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego.

W roku 2014 została przeprowadzona przez WIOŚ ocena stanu zanieczyszczeń na terenie 7 miast w województwie warmińsko-mazurskim, w tym w Olsztynie. Analiza danych za 2014 rok pozwala wnioskować, że jakość powietrza w województwie warmińsko-mazurskim jest na ogół dobra. Zanieczyszczenia gazowe takie jak: SO₂, NO₂, Benzen i CO w szczególności charakteryzują się niskimi notowanymi wartościami stężeń w stosunku do poziomów dopuszczalnych. Wartości średnioroczne wspomnianych zanieczyszczeń od kilku lat są na podobnym poziomie i obecnie nie można mówić o zagrożeniu wystąpienia przekroczeń poziomów dopuszczalnych określonych dla tych substancji. Jedyne minimalne zagrożenie wystąpienia przekroczeń może dotyczyć NO₂, z uwagi na rozwijający się transport kołowy, w szczególności w Ostródzie i Olsztynie. Lokalnie mogą występować sytuacje niekorzystne dla zdrowia mieszkańców, np. w

miejscu o zwiększonej emisji spalin samochodowych, zanieczyszczeń przemysłowych, zanieczyszczeń powstających przy niepełnym spalaniu paliw stałych. Niekorzystne dla zdrowia jakość powietrza może potęgować ciasna zabudowa miejska oraz rzeźba terenu.

W roku 2015 przeprowadzono badania mające na celu spełnienie wymagań określonych w dyrektywie 2008/50/WE, tj.: dokonano oceny rocznej jakości powietrza w trzech strefach zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz.U. 2012, poz. 914) i rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz.U. 2012, poz. 1032). Na terenie województwa warm.-maz. wydzielono trzy strefy dla których dokonuje się oceny jakości powietrza: miasto Olsztyn, miasto Elbląg i strefa warmińsko-mazurska. Stężenia zanieczyszczeń: SO₂, O₃, NO₂/NO_x, CO, pyłu PM_{2.5}, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu w pyłe PM₁₀ ze względu na ochronę zdrowia i roślin nie przekraczały wartości odpowiednio dopuszczalnych i docelowych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 2012, poz. 1031). Wystąpiły przekroczenia wartości celu długoterminowego dla ozonu zarówno pod kątem ochrony zdrowia jak i roślin. W 2015 roku wystąpiły przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu w pyłe PM₁₀ w strefach miasto Elbląg i strefie warmińsko-mazurskiej. Nie odnotowano przekroczenia tego wskaźnika w strefie miasto Olsztyn.

Zanotowano przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM₁₀ w strefie warmińsko-mazurskiej. Odnotowano przekroczenie standardu dobowego na stanowisku pomiarowym w Nidzicy. Główną przyczyną wystąpienia przekroczeń była wzmożona emisja zanieczyszczeń ze źródeł komunalnych spowodowana niekorzystnymi warunkami klimatycznymi w okresie zimowym oraz spalaniem słabej jakości materiału grzewczego w mało wydajnych piecach.

W roku 2009 sporządzona została dla Olsztyna mapa akustyczna [Miejski System Informacji Przestrzennej Miasta Olsztyn – <http://msipmo.olsztyn.eu/imap>] określająca poziomy hałasu drogowego. Najwyższe poziomy hałasu występowały w sąsiedztwie ulic Sikorskiego, Pstrowskiego oraz Synów Pułku i oscyływały na poziomie 79 – 73 dB; w miarę oddalenia się od dróg natężenie hałasu malało. Hałas komunikacyjny z pozostałych ciągów drogowych tj.: ulica Metalowa, Dywizjonu 303, Traugutta i Mielczarskiego kształtował się w ich bezpośrednim sąsiedztwie na poziomie 64 – 68 dB.

W granicach omawianego terenu nie występują dobra kultury współczesnej. W granicach obszaru ochronie podlegają historyczne układy urbanistyczne ulic Mielczarskiego i Traugutta oraz Placu Lotników, w tym historyczne rozplanowanie ulic, placów, skwerów i ścieżek, podziały parcelacyjne oraz historyczny sposób zabudowy działek (zabudowa wolnostojąca w ogrodach), historyczne zespoły budowlane przy ul. Mielczarskiego, ul. Traugutta oraz Placu Lotników, kompozycje wnętrz ulic utworzone przez zabudowę wolnostojącą w otoczeniu zieleni przydomowej oraz ekspozycja widokowa historycznych wnętrz ulic. Ponadto w granicach obszaru opracowania zlokalizowane są budynki wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków oraz Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków, podlegające ochronie na zasadach określonych przepisami dotyczącymi ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Zdjęcie. Al. Gen. Władysława Sikorskiego stanowiąca zachodnią granicę terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna w części zachodniej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa usługa w części północno-centralnej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Ulica Wincentego Pstrowskiego stanowiąca północną granicę terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Teren rodzinnych ogrodów działkowych w części zachodniej terenu objętego opracowaniem (w tle część parku zlokalizowanego przy Muzeum Przyrody).

Zdjęcie. Zabudowa garażowa zlokalizowana w części południowo-wschodniej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa usługowa w części centralnej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Ulica Synów Pułku stanowiąca wschodnią granicę terenu objętego opracowaniem.

5.5. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadza się głównie w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.) uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”.

Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie, nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane

przypadkowymi i niepasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

Znaczna część obszaru objętego opracowaniem położona jest w granicach obowiązującego *Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ul. Sikorskiego, ul. Pstrowskiego, ul. Metalową i ogrodami działkowymi* uchwalonego Uchwałą Nr XVI/165/95 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 października 1995 r. Z uwagi na potrzeby wynikające z nowych planów inwestycyjnych popartych licznymi wnioskami, niekorzystnymi przekształceniami terenów nieobjętych planem (w tym liczne rozbudowy, dobudowy i przekształcenie istniejących budynków) oraz konieczność aktualizacji i weryfikacji obowiązującego stanu prawnego, celowym i zasadnym jest opracowanie planu miejscowego.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu tereny pozostaną w dotychczasowym stanie użytkowania lub będą zabudowywane na podstawie obowiązującego planu miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Analizując dokumenty opracowane na poziomie lokalnym zaobserwowano następujące problemy zarysowujące się na terenie miasta Olsztyna:

1. W zakresie zagospodarowania przestrzennego:

- Nieuporządkowana miejscami struktura przestrzenno – urbanistyczna, skutkująca dysharmonijną zabudową.
- Pogłębiająca się dekapitalizacja obiektów dziedzictwa kulturowego.
- Rosnące natężenie ruchu kołowego.

2. W zakresie ochrony środowiska:

- Miejscami niska estetyka części terenów zielonych zlokalizowanych w granicach miasta.
- Rosnący poziom hałasu komunikacyjnego i zatłoczenie w mieście.

3. W zakresie infrastruktury technicznej:

- Występowanie kotłowni ciepłych wykorzystujących kotły na węgiel oraz indywidualnych źródeł ogrzewania.
- Zły stan techniczny kotłowni ciepłych należących do prywatnych przedsiębiorstw oraz osób fizycznych.
- Niezadowalający stan infrastruktury drogowej.

Wszystkie w/w problemy wpływają na rozwój miasta, jego estetykę i ochronę cennych pod względem przyrodniczym obszarów. Dlatego też, bardzo ważne jest opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie miasta.

Natężenie presji antropogenicznej wynikającej z nacisku inwestycyjnego, przy niedostatecznym wyposażeniu w infrastrukturę oraz braku regulacji przestrzennych, może spowodować uruchomienie procesów – w perspektywie mogących mieć degradujący wpływ na stan środowiska obszaru. Podjęcie prac nad projektem planu zagospodarowania przestrzennego, w kontekście nacisku inwestycyjnego ma na celu zabezpieczenie przestrzeni przed degradacją i dewastacją.

Intensyfikacja zabudowy, zagrażająca walorom krajobrazowym, bez zabezpieczenia odpowiednich proporcji oraz wskaźników określających powierzchnię biologicznie czynną działek, relacji widokowych, brak kompleksowych unormowań w zakresie gabarytów oraz kolorystyki nowo powstających budynków może powodować dysonanse krajobrazowe oraz zakłócać istniejące relacje przestrzenne (osie widokowe, dominanty).

Problematykę konsekwencji braku realizacji ustaleń projektu planu należy ująć również w szerszym zakresie, rozpatrując wpływ na przyszłe funkcjonowanie miasta. Przewidywane konsekwencje braku kompleksowych regulacji planistycznych to:

- zubożenie różnorodności biotycznej miasta poprzez stopniową degradację elementów struktury przyrodniczej,
- niezrealizowanie niezbędnej infrastruktury technicznej,
- złe rozwiązania systemów komunikacyjnych powodujące utrudnienia w ruchu

- drogowym,
- uszczuplenie ogólnodostępnych terenów zieleni urządzonej.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWI DYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W otoczeniu terenu objętego projektem planu znajdują się tereny zabudowane i zagospodarowane, w tym przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, usługową, a także tereny ogrodów działkowych.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (tekst jedn. Dz. U. 2015 poz. 1651 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się poza granicami obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody.

Omawiany teren położony jest poza granicami Obszarów Natura 2000 – najbliższy obszar Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka kod PLB280007 znajduje się w odległości ok. 6 km w kierunku południowym.

Przedmiotowy teren położony jest w odległości około 650 m w kierunku wschodnim od granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Środkowej Łyny.

Z uwagi, że teren objęty projektem planu położony jest w śródmieściu miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i zagospodarowanych, realizacja projektu planu nie wpłynie w żaden sposób na obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Polska jest sygnatariuszem wielu konwencji, porozumień i umów międzynarodowych w dziedzinie ochrony środowiska.

Jedynym z przyjętych dokumentów jest *Konwencja o różnorodności biologicznej* przyjęta w 1992 r. w Rio de Janeiro. Ważne miejsce na liście porozumień międzynarodowych zajmują również *Protokół z Kioto*, *Protokół montrealski* i *Protokół Aarhus* dotyczące ograniczenia ilości zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza. Zobowiązania międzynarodowe wynikające z Ramowej Konwencji NZ w sprawie zmian klimatu oraz *Protokół z Kioto* dotyczące redukcji emisji dwutlenku węgla, stwarzają dużą szansę rozwoju źródeł energii odnawialnej.

Szereg wyartykułowanych ustaleń określonych w analizowanym projekcie planu wynika z dyrektyw Unii Europejskiej, które są sukcesywnie wdrażane do polskiego prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska i przyrody. Jedną z nich to Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wprowadzająca procedury sporządzania i uchwalania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin.

Główne cele polityki przestrzennej na obszarze Unii Europejskiej określa Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju obszaru Unii Europejskiej przyjęta w Poczdamie w roku 1999. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez

właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji.

Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, przyjęta w 1997 roku stwierdza, że Rzeczpospolita Polska – kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju – zapewnia ochronę środowiska naturalnego; nakłada także na władze publiczne obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Zapisy Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* uporządkowały istniejącą od 1990 roku praktykę okresowego sporządzania dokumentów programowych o nazwie „Polityka ekologiczna państwa” dla różnych horyzontów czasowych lub nawet bez jednoznacznego określania okresu ich obowiązywania. Artykuły 13-16 ustawy nałożyły obowiązek przygotowywania polityki ekologicznej państwa co 4 lata, z perspektywą 4-letnią.

Opracowane przez Ministerstwo Środowiska *Wytyczne sporządzania programów ochrony środowiska na szczeblu regionalnym i lokalnym* obligują do przyjęcia struktury wojewódzkich programów ochrony środowiska uwzględniającej zakres tematyki zawartej w *Polityce Ekologicznej Państwa* i zalecają wykorzystanie celów i zadań ujętych w tym dokumencie jako podstawy wyjściowej do konkretyzacji oraz analogii i inspiracji do formułowania celów i zadań w programach wojewódzkich, z uwzględnieniem specyfiki i potrzeb regionu.

Obecnie podstawowym dokumentem programowym na szczeblu krajowym w zakresie ochrony środowiska jest *Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016*. Dokument akcentuje trzy zasadnicze grupy zadań – ustalenie kierunków działań systemowych, ochronę zasobów naturalnych oraz poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Działania systemowe ukierunkowane są na:

- uwzględnianie zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych jak również w planowaniu przestrzennym,
- rozwój badań, postęp techniczny i aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska,
- zarządzanie środowiskowe, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska i odpowiedzialność za szkody w środowisku.

Zadania w zakresie ochrony zasobów naturalnych usystematyzowano następująco:

- ochrona przyrody,
- ochrona i zrównoważony rozwój lasów,
- racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi,
- ochrona powierzchni ziemi,
- gospodarowanie zasobami geologicznymi.

Poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego ujęto w tematach:

- środowisko a zdrowie,
- jakość powietrza,
- ochrona wód,
- gospodarka odpadami,
- oddziaływanie hałasu i pól elektromagnetycznych,
- substancje chemiczne w środowisku.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych

wyzwał należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

W *Polityce (...)* wskazano Kierunki działań systemowych z Uwzględnieniem zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych. Postawiono diagnozę, iż wszystkie działania człowieka są prowadzone w środowisku przyrodniczym, mają więc wpływ na jego stan obecny i przyszły. Stąd też w art. 5 Konstytucji RP zapisane zostało, że „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”. Oznacza to konieczność takiego gospodarowania, aby zachować środowisko w możliwie dobrym stanie dla przyszłych pokoleń.

Określono również Kierunek Zarządzanie środowiskowe, gdzie stwierdzono, iż systemy zarządzania środowiskowego (SZŚ) są dobrowolnym zobowiązaniem przyjmowanym przez przedsiębiorstwa i instytucje do podejmowania konkretnych działań technicznych i organizacyjnych w celu zmniejszenia ich oddziaływania na środowisko. Celem podstawowym działania jest jak najszersze przystępowanie do systemu EMAS, rozpowszechnianie wiedzy wśród społeczeństwa o tym systemie i tworzenie korzyści ekonomicznych dla firm i instytucji będących w systemie.

Uchwalenie projektu planu miejscowego wiąże się z realizacją Kierunku Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym. Miejscowy plan, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r., jest podstawowym instrumentem kształtowania ładu przestrzennego pozwalającym gminom na racjonalną gospodarkę terenami.

W analizowanym projekcie planu przyjmuje się zasadę zrównoważonego rozwoju jako cel polityki przestrzennej miasta Olsztyna, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych z równoczesnym zaspokojeniem podstawowych potrzeb społeczności lokalnej.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim*

okresie. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- nie pogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem Programu wodno – ściekowego kraju jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia Programu Wodno – Środowiskowego Kraju.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne - *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana

przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z:

- Obszarem strategicznym I. Sprawne i efektywne państwo z Celem I, punktem 1.5. Zapewnienie ładu przestrzennego, który mówi, iż w perspektywie średniookresowej wskazane jest zdecydowane zwiększenie stopnia pokrycia planami zagospodarowania przestrzennego powierzchni kraju, a obowiązkowo terenów rozwojowych.
- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.1. Racjonalne gospodarowanie zasobami. Jednym z instrumentów właściwego gospodarowania zasobami jest uwzględnienie zasad zrównoważonego rozwoju w procesach planowania przestrzennego.
- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.2. Poprawa stanu środowiska. Czynniki decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami.

Zgodnie z zapisami ustawy prawo wodne, *Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone w określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że:

- budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków,
- w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne,
- wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego odprowadzenie ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi będzie realizowane do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. Zapisy projektu planu są zgodne z założeniami *Krajowego programu (...)*, ponieważ przewidują odprowadzenie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projektu planu przewiduje, że te pochodzące z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów będą odprowadzane do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; natomiast te z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych będą zagospodarowywane w granicach nieruchomości. W przypadku braku możliwości odprowadzenia wód w granicach nieruchomości, dopuszcza się ich odprowadzenie do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

<p>1. Tereny zabudowy mieszkaniowej: jednorodzinnej i wielorodzinnej. 2. Tereny zabudowy mieszkalno-usługowej: wielorodzinnej z usługami, usługowej lub wielorodzinnej z usługami. 3. Tereny usług, produkcji: usługi z możliwością realizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych (WOH); usługi nieuciążliwe, handel o powierzchni sprzedaży do 2000 m²; usługi administracji, banki; usługi (w tym również administracji i oświaty); usługi kultury, nauki, oświaty i zieleń parkowa; tereny usług kultury, oświaty, nauki, gastronomii, ochrony zdrowia, rehabilitacji zdrowotnej, opieki socjalnej; usługi, tereny produkcyjne, obsługa transportu.</p>				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	+	-	-
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	-	-	+
Krajobraz	+	-	-	-

Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Z uwagi, że obszar objęty projektem planu obejmuje tereny zainwestowane i zagospodarowane w mieście Olsztynie oraz w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się tereny zainwestowane i zabudowane wprowadzenie nowej zabudowy wpłynie pozytywnie na krajobraz, a tym samym na ludzi. Ponieważ analizowany obszar jest zabudowany i zagospodarowany, jednakże miejscami zaniedbany wprowadzenie nowego uporządkowanego zagospodarowania pozwoli na ukształtowanie krajobrazu o nowych walorach estetycznych, harmonijnie łączącego dziedzictwo naturalne z kulturowym. Nastąpi poprawa walorów krajobrazu zurbanizowanego poprzez wzrost rangi elementów architektonicznych i funkcjonalnych.

W związku z przewidywanym zagospodarowaniem terenów nie przewiduje się wpływu na różnorodność biologiczną, a tym samym na florę i faunę. Można jednakże nawet skłonić się do stwierdzenia, że nowe sposoby zagospodarowania prawdopodobnie wpłyną pozytywnie na florę i faunę, a tym samym na różnorodność biologiczną. Tereny wokół budynków z pewnością zostaną zagospodarowane różnymi formami zieleni, a tym samym staną się miejscami wykorzystywanymi przez zwierzęta.

Projektowana zmiana aktualnego zagospodarowania terenu wiąże się miejscami z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej, jest to jednak nieuniknione z uwagi na położenie analizowanego obszaru w granicach miasta Olsztyna, wśród terenów już zabudowanych i zagospodarowanych. Należy jednak podkreślić, że niezagospodarowane tereny stanowią niewielkie przestrzenie wśród całego terenu. Na etapie budowy mogą powstawać znaczne ilości mas ziemnych, które powinny być zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi m.in. ustawy prawo budowlane, ustawy prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach. Ponieważ sposób ich zagospodarowania regulują przepisy ustaw, nie ma potrzeby wprowadzania do projektu planu przepisów wyższego rzędu (ustaw). Przepisywanie zapisów aktów wyższego rzędu do zapisów akt niższego rzędu jest błędem legislacyjnym i jest niedopuszczalne, co potwierdzają liczne wyroki sądów. Należy również zauważyć, że w przypadku zmiany przepisów aktów wyższego rzędu, w aktach niższego rzędu pozostają zapisy już nieobowiązujące.

W fazie budowy projektowane inwestycje będą oddziaływać na środowisko stosunkowo krótko (w granicach kilku miesięcy, przy właściwej organizacji pracy i bez nieprzewidzianych utrudnień spowodowanych różnymi znaleziskami w gruncie). Uciążliwości będą występowały przy wykonywaniu robót ziemnych, takich jak: zbieranie humusu, wykopy pod fundamenty, wykopy pod sieci. Roboty te są wykonywane z reguły przy użyciu ciężkiego sprzętu takiego jak spychacz, koparka, ciężkie wywrotki, a więc maszyny o dużej mocy i dużym zużyciu paliwa, emitujące do otoczenia znaczne ilości spalin. Natężenia emisji spalin nie ma charakteru ciągłego. W czasie prac budowlanych może dojść do pylenia w związku z używaniem pylistych materiałów budowlanych. Stosunkowo krótki okres budowy i okresowość występowania emisji nie powinny spowodować długotrwałych oddziaływań na otaczające środowisko. W trakcie prac budowlanych nastąpi prawdopodobnie okresowo i krótkotrwale zmiana odczynu środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Źle składowane odpady mogą zagrażać wodom powierzchniowym, podziemnym i glebie poprzez powstające odcieki, a powietrzu w wyniku wydzielających się gazów oraz emitowanych do atmosfery frakcji pyłących. Zapobieganiu zanieczyszczenia podłoża odpadami stałymi lub ciekłymi służą określone odrębnymi przepisami wymagania dotyczące postępowania z odpadami i ściekami oraz warunki techniczne realizacji obiektów. Na etapie budowy bardzo ważne jest aby zaplecze budowy było zlokalizowane możliwe jak najdalej od jeziora, w miejscu o utwardzonym podłożu.

W granicach terenu objętego opracowaniem występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych. Analiza dostępnych materiałów kartograficznych oraz wizje terenowe wykazały, że w granicach części terenów elementarnych występują znaczne spadki terenu tj.: tereny oznaczone symbolami 14UC, 22UA, 27U/P 33ZP, 36ZU, 34ZU, 43ZI, 46KDZ, 47KDZ, 56KDD, 61KS. W dobie obowiązujących przepisów prawa i stosowanych obecnie technologii budowlanych nie ma obawy o uruchomienie procesów osuwiskowych na przedmiotowych terenach. Zgodnie z ustawą Prawo budowlane (t.j. Dz. U. 2016 poz. 290 z późn. zm.) art. 5 ust. 1 „*Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając m.in.: pkt 1 spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5, z późn. zm.), dotyczących:*

- a) *nośności i stateczności konstrukcji,*
- b) *bezpieczeństwa pożarowego,*
- c) *higieny, zdrowia i środowiska,*
- d) *bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów,*
- e) *ochrony przed hałasem,*
- f) *oszczędności energii i izolacyjności cieplnej,*
- g) *zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych.*

Zgodnie z art. 6 w/w ustawy *Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymogami art. 5 ust. 1-2b, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych.*

Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy *Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się:*

- 1) *Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać objekty budowlane i ich usytuowanie, uwzględniające wymagania, o których mowa w art. 5 ust. 1-2b;*
- 2) *Warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych.*

Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy *Prawo budowlane* art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników określono prawa i obowiązki. Dlatego też należy pamiętać, że już na etapie opracowywania projektu budowlanego przez projektanta sporządza się (art. 34 ust. 3 pkt 4) „... w zależności od potrzeb, wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych”. Następnie zgodnie z art. 21a ust. 1 w/w ustawy *Kierownik budowy jest obowiązany, w oparciu o informację (...) sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych (...).* Projektant i kierownik budowy są osobami kompetentnymi do określenia ryzyka wystąpienia procesów osuwiskowych na podstawie opracowanych do projektu budowlanego badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechnicznych warunków posadowienia obiektu budowlanego na terenie budowy, a tym samym są zobowiązani w/w przepisami prawa do dołożenie wszelkich starań, aby nie doszło do procesów osuwiskowych.

Określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa wykonuje się poprzez wyżej wskazane badania geologiczno-inżynierskie ustalające geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych, których zakres określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 r. poz. 463). Zgodnie z § 3 ust. 1. *Ustalanie geotechnicznych warunków posadawiania polega na:*

1. zaliczeniu obiektu budowlanego do odpowiedniej kategorii geotechnicznej;
2. zaprojektowaniu odwodnień budowlanych;
3. przygotowaniu oceny przydatności gruntów stosowanych w budowlach ziemnych;
4. zaprojektowaniu barier lub ekranów uszczelniających;
5. określeniu nośności, przemieszczeń i ogólnej stateczności podłoża gruntowego;
6. ustaleniu wzajemnego oddziaływania obiektu budowlanego i podłoża gruntowego w różnych fazach budowy i eksploatacji, a także wzajemnego oddziaływania obiektu budowlanego z obiektami sąsiadującymi;
7. ocenie stateczności zboczy, skarp wykopów i nasypów;
8. wyborze metody wzmocnienia podłoża gruntowego i stabilizacji zboczy, skarp wykopów i nasypów;
9. ocenie wzajemnego oddziaływania wód gruntowych i obiektu budowlanego;
10. ocenie stopnia zanieczyszczenia podłoża gruntowego i doboru metody oczyszczania gruntów.

Zgodnie z § 3 ust. 3 Geotechniczne warunki posadowienia przedstawia się w formie:

1. opinii geotechnicznej;
2. dokumentacji badań podłoża gruntowego;
3. projektu geotechnicznego.

W § 5 wskazano, że Geotechniczne warunki posadowiania ustala się w szczególności w oparciu o bieżące wyniki badań geotechnicznych gruntu, analizę danych archiwalnych, w tym analizę i ocenę dokumentacji geotechnicznej, geologiczno-inżynierskiej i hydrogeologicznej, obserwacji geodezyjnych zachowania się obiektów sąsiednich oraz innych danych dotyczących podłoża badanego terenu i jego otoczenia.

W § 4 ust. 4 określono, że Kategorię geotechniczną całego obiektu lub jego poszczególnych części określa projektant obiektu budowlanego na podstawie badań geotechnicznych gruntu, których zakres uzgadnia z wykonawcą specjalistycznych robót geotechnicznych.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych (w tym GZWP 213 Olsztyn) i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez odprowadzanie ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, zaś wód opadowych i roztopowych z terenów szczelnej nawierzchni do kanalizacji deszczowej, po uprzednim wstępnym podczyszczeniu z substancji ropopochodnych. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju każdego miasta. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Przyrost ilości wytwarzanych ścieków będzie skorelowany z przyrostem powierzchni użytkowych zabudowy oraz liczbą mieszkańców i osób korzystających z

obiektów. Zważywszy na zawarte w projekcie planu ustalenia dotyczące lokalizowanych usług i ich rodzaju, można wnioskować, że ścieki odprowadzane z tych obiektów nie będą w zasadzie odbiegały składem od ścieków komunalnych. W przypadku powstawania ścieków niespełniających wymaganych warunków, postępowanie z nimi powinno odpowiadać szczegółowym zasadom usuwania, wykorzystania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Na stan czystości powietrza atmosferycznego na terenie objętym projektem planu wpływ ma i będzie mieć tzw. tło ogólnomiejskie oraz ruch samochodowy w otoczeniu i wewnątrz. Projekt planu przewiduje, że *zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy należy realizować, w pierwszej kolejności, w oparciu o zasilanie z miejskiego systemu ciepłowniczego; dopuszcza się rozwiązania indywidualne pod warunkiem stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, a także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.* Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Tym samym nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitorów stacjonarnych, a faktyczny wpływ analizowanego sposobu zagospodarowania na powietrze będzie obojętny. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia emitowane przez pojedyncze gospodarstwa domowe są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich jednym z najpowszechniejszych sposobów domowego ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości czy odpady komunalne (opakowania z tworzyw sztucznych, produkty gumowe itd.). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska (setki tysięcy pojedynczych gospodarstw domowych) do atmosfery wydzielane są ogromne ilości tlenu węgla, siarki, azotu, związków chloru, fluoru, metali ciężkich czy aerozoli smołowych. Nakaz stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, tj.: *źródeł ograniczających tzw. niską emisję w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.*

Bardzo dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Gazociągi stanowią układy hermetycznie zamknięte i wyłączając stany awaryjne nie zagrażają środowisku naturalnemu. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

W projekcie planu wprowadzono ustalenia w zakresie sposobu postępowania z odpadami komunalnymi, poprzez zapis, że *zasady gospodarowania odpadami komunalnymi określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.* Natomiast w zakresie gospodarowania pozostałymi odpadami obowiązują przepisy o odpadach.

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się zmian klimatu, z uwagi że tereny są już zabudowane i zainwestowane.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to:

- natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów;
- stan techniczny pojazdów;
- rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów;
- organizacja ruchu drogowego.

W obszarze objętym projektem planu występują tereny chronione akustycznie w rozumieniu przepisów prawa (tereny wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz. U. 2014 poz. 112) tj.: Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz zabudowy wielorodzinnej z usługami, Tereny mieszkaniowo-usługowe i Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. W projekcie planu uwzględniono przepisy rozporządzenia poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów w Rozdziale 2 § 6 *Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego*, pkt 7.

Przewiduje się, iż proponowane w projekcie planu zagospodarowanie wpłynie pozytywnie na zabytki i dobra materialne. Z uwagi, iż w granicach objętych opracowaniem znajdują się obiekty objęte ochroną konserwatorską, w tym zabytki nieruchome i układy urbanistyczne, w projekcie planu w Rozdziale 2 § 7 *Ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej* zostały określone szczegółowe zasady zagospodarowania.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

1. Tereny zieleni: zieleń parkowa; zieleń izolacyjna; zieleń urządzona; rodzinne ogrody działkowe.				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Realizacja analizowanych sposobów zagospodarowania przyczyni się do poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcje filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz.

Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górami. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zalesionego. W związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarcie luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrza. Również niska zieleni miejska, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza. Trawniki zapobiegają także wtórnemu pyleniu z podłoża, które w warunkach miejskich jest bardzo uciążliwe.

Projektowane tereny zieleni wpłyną na tłumienia hałasu. Tłumienie fal akustycznych odbywa się na zasadzie ucięcia fal pod wpływem pni drzew i absorpcję przez gałęzie i liście działające jak rezonatory. Wytłumienie hałasu zwiększa się wraz z powierzchnią liści, gęstością zieleni i jej piętrowością, częstotliwością dźwięku oraz całą wielkością drzewostanu.

Tereny zieleni spowodują zatrzymanie części wód opadowych i roztopowych, które bez obecności roślinności byłyby odprowadzone do kanałów kanalizacji deszczowej. Wpłyną również pozytywnie na jakość odprowadzanych wód. Drzewa powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Obszary zieleni będą środowiskiem życia dla wielu zwierząt wzbogacających bioróżnorodność biologiczną i będących wskaźnikiem stanu środowiska siedlisk, w których mieszkamy. Staną się cennymi siedliskami dla różnych gatunków ptaków oraz innych gatunków zwierząt (płazów, gadów i ssaków).

Należy również pamiętać, iż drzewa przy miejscach postojowych przez zacienianie koronami samochodów wpływają na obniżanie temperatury parkingów i częściowo redukują emisję węglowodorów, ulatniających się ze zbiorników paliwa i przewodów.

Tereny zieleni poprawią estetykę analizowanego obszaru oraz terenów sąsiednich. Wpłyną również pozytywnie na zabytki oraz dobra kultury.

Wprowadzone tereny zieleni wpłyną pozytywnie na ludzi, poprzez pośredni wpływ na obniżenie poziomu stresu, napięcia przemocy i agresji oraz zacieśnienie więzi społecznych.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

1. Tereny komunikacji: drogi wewnętrzne, publiczne drogi dojazdowe, publiczne drogi lokalne, publiczne drogi zbiorcze, publiczne drogi główne, parkingi.				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	+	-	-

Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Wydzielenie ciągów komunikacyjnych jest nieodzownym elementem każdego zainwestowania i zagospodarowania terenu. Głównym uzasadnieniem dla budowy, przebudowy lub rozbudowy drogi, skrzyżowania, węzła lub innych obiektów drogowych są zazwyczaj korzyści ekonomiczne i społeczne odnoszone przez mieszkańców i użytkowników.

Projektowane ciągi komunikacyjne zostały wydzielone w miejscach istniejących, co pozwoli na zachowanie obecnych walorów środowiska bez możliwości ich pogorszenia.

Proponowane w projekcie planu przebiegi dróg, a następnie ich właściwa eksploatacja będą wywierać pozytywny wpływ na środowisko przez poprawę jakości krajobrazu w tej części miasta, poprawę warunków funkcjonowania analizowanego obszaru wraz z poprawą bezpieczeństwa ruchu, stworzenie sieci połączeń sprzyjających rozwojowi i przestrzennemu rozmieszczeniu różnych funkcji w obszarze projektu planu oraz stwarza szansę dobrego eksponowania walorów zabytkowego obszaru, do czego przyczyni się odpowiednie prowadzenie dróg.

Oprócz aspektów pozytywnych inwestycje drogowe mogą powodować wiele negatywnych oddziaływań na bezpośrednie otoczenie dróg, tj. na środowisko przyrodnicze, kulturowe, warunki życia ludzi. Analizując jednak ustalenia projektu planu nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na środowisko, ponieważ projektowane ciągi komunikacyjne zostały wydzielone w miejscach istniejących.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje ich odprowadzanie z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji. Wody opadowe i roztopowe spływające z powierzchni nieprzepuszczalnych np.: dróg znajdujących się na terenach o małej emisji zanieczyszczeń są najczęściej przechwytywane przez muldy lub rowy przydrożne, których powierzchnia jest porośnięta trawą pełniącą funkcje filtra umożliwiającego separację zawieszin z opadów. Oczyszczanie wód opadowych w odpowiednio dobranych osadnikach i separatorach ropopochodnych powinno być ograniczone jedynie do terenów narażonych na dużą emisję zanieczyszczeń (ciągi komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu). Na pozostałych obszarach wody opadowe i roztopowe należy w maksymalnym stopniu zatrzymać w miejscu powstawania opadów poprzez systemy infiltracyjne do gruntu.

Inwestycje drogowe nie generują zapotrzebowania na wodę i nie generują innych ścieków, niż wody opadowe i roztopowe. Droga pokryta nawierzchnią szczelną (np.: asfalt) powoduje, iż odpływ powierzchniowy wód jest bardzo duży, natomiast utrudnione jest wsiąkanie wody do gruntu.

W sezonie zimowym wody pochodzące z dróg mogą być zanieczyszczone środkami stosowanymi do utrzymania właściwego stanu dróg tj.: piasek, sól kamienna, itp. Użytkowanie dróg stwarza również potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych poprzez możliwość zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi, jednak realne zagrożenie

należy ocenić jako niewielkie. Przy budowie i remoncie dróg ważne jest wykonanie właściwego odwodnienia i budowa kanalizacji deszczowej, które spowodują wzrost ilości ścieków deszczowych, jak i odprowadzanych z nimi ładunków zanieczyszczeń. Zanieczyszczenia te nie będą stanowiły bezpośredniego zagrożenia dla środowiska, ponieważ będą transportowane w szczelnych przewodach kanalizacyjnych, a następnie zostaną poddane procesowi oczyszczania. Oczyszczone już ścieki nie będą stanowiły zagrożenia dla stanu czystości odbiornika.

Ponieważ projekt planu przewiduje lokalizację ciągów komunikacyjnych zgodnie z aktualnym sposobem zagospodarowania wpływ inwestycji drogowych na rośliny będzie obojętny.

Właściwe zagospodarowanie ciągów komunikacyjnych wpłynie pozytywnie na krajobraz, ponieważ urządzone drogi poprawią ogólną estetykę i atrakcyjność analizowanych terenów i terenów sąsiednich.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie rozwiązań komunikacyjnych na powietrze atmosferyczne, powierzchnię ziemi, zasoby naturalne i klimat.

Realizacji ciągów komunikacyjnych wpłynie pozytywnie na dobra materialne i zabytki poprawiając estetykę, funkcjonalność i użyteczność terenów dla mieszkańców i użytkowników. Jednocześnie będzie to miało pozytywny wpływ na ludzi, ponieważ będą mogli szybko i bezpiecznie przemieszczać się po drogach o dobrych przepustowościach i nawierzchniach.

Działania z zakresu analizowanych sposobów zagospodarowania nie będą miały wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć mogą mieć charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Uszczelnienie powierzchni ziemi.
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów.
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.
Krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas „budowlany”. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami. 	<ul style="list-style-type: none"> - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi

	– Odpady budowlane.	(zwłaszcza w sezonie letnim na terenie rodzinnych ogrodów działkowych).
Długoterminowe	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	– Lokalne zmiany jakości krajobrazu. – Oddziaływanie na faunę. – Zmiany fizykochemiczne gleb.
Stałe	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	– Możliwa minimalna zmiana mikroklimatu. – Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. – Uszczelnienie powierzchni ziemi.
Chwilowe	– Powstanie odpadów „budowlanych” oraz nasypów gruntu z wykopów. – Zwiększony ruch pojazdów. – Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi i ruchem pojazdów.	– Hałas związany z użytkowaniem terenów. – Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne.	– Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie, nieodwracalne, pozytywne.
Fauna	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, pozytywne.
Flora	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, stosunkowo mało znaczące.	– Oddziaływania będą stałe, mało znaczące.
Powierzchnia ziemi i warunki gruntowo – wodne	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowania.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, nieodwracalne w obszarze zainwestowania.
Wody	– Oddziaływania będą pośrednie.	– Oddziaływania będą pośrednie.
Powietrze	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe.	– Oddziaływania będą krótkookresowe, bezpośrednie, zmienne w zależności od pory roku.
Hałas i wibracje	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe, zmienne w zależności od pory roku.
Zabytki i dobra kultury	– Oddziaływania będą okresowe, bezpośrednie.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, znaczące, długookresowe, pozytywne.
Krajobraz	– Oddziaływania będą bezpośrednie, odwracalne, krótkookresowe.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, długookresowe, pozytywne.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska, racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz przywracanie elementów przyrodniczych do właściwego stanu zgodnie z art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 poz. 672 ze zm.). W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza.

Pod pojęciem zrównoważonego rozwoju należy rozumieć, według cytowanej ustawy *taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.*

Zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 poz. 672 ze zm) pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się *zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.*

Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa; natomiast zgodnie z art. 75 ust. 4 zakres obowiązków w zakresie kompensacji określa właściwy organ administracji w pozwoleniu na budowę. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.) przesłanką kompensacji przyrodniczej, jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, i wobec braku rozwiązań alternatywnych, jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 poz. 353 ze zm), rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby celów i przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów, materiałów planistycznych i przeprowadzonych analiz wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały

znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy Al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko.

Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków życia okolicznych mieszkańców oraz przyszłych użytkowników obiektów, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- Prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w obrębie bryły korzeniowej drzew lub krzewów powinny być wykonywane w sposób najmniej szkodzący drzewom lub krzewom zgodnie z zapisami ustawy o *ochronie przyrody*.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- W trakcie realizacji inwestycji należy bezwzględnie przestrzegać obowiązujących zapisów ustawy o ochronie przyrody dotyczących zakazów oraz odstępstw od zakazów w odniesieniu do gatunków dziko występujących zwierząt, a także roślin i grzybów podlegających ochronie gatunkowej mającej na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu okazów gatunków oraz ich siedlisk i ostoi, a także zapisów wykonawczych rozporządzeń dotyczących ochrony gatunkowej ww. gatunków wydanych na podstawie ustawy o *ochronie przyrody* tj.:
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2014 poz. 1348).
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 poz. 1409).
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408).
- Zgodnie z art. 83 ust. 2a ustawy o ochronie przyrody zezwolenia na usunięcie drzew w obrębie pasa drogowego drogi publicznej wydaje się po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 przytoczonej ustawy prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1

cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXVI/469/12 Rady Miasta Olsztyna z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie". Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w mieście Olsztynie, a także zapewnienie ochrony cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych obszaru. W obliczu zmian prawa, które nastąpiły od chwili uchwalenia planu konieczna jest jego aktualizacja i weryfikacja do obowiązującego stanu prawnego i potrzeb wynikających z pojawiających się planów inwestycyjnych (popartych licznymi wnioskami). Uchwalenie analizowanego projektu planu jest również konieczne by zapanować nad postępującymi przekształceniami przestrzennymi terenów nieobjętych dotychczas planem, z uwagi na powstające niekorzystne dla ładu przestrzennego rozbudowy, dobudowy i przekształcenia istniejących budynków. Celem opracowania dokumentu jest zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania, zgodnie z zapisami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyna, ochrona i uporządkowanie istniejących struktur funkcjonalno-przestrzennych, a także ochrona cennych kulturowo i przyrodniczo obszarów (historyczne zespoły urbanistyczne oraz budowlane ulic Traugutta, Mielczarskiego i Placu Lotników, wpisane do rejestru zabytków obiekty pałacu i wozowni oraz zabytkowy park przy ul. Metalowej).

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.111.2012.MT z dnia 3 października 2012 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.71.2012 z dnia 28 września 2012 r.

Organy opiniujące i uzgadniające powinny mieć na względzie, że część terenu objętego niniejszą prognozą oddziaływania na środowisko projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie, odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ul. Sikorskiego, ul. Pstrowskiego, ul. Metalową i ogrodami działkowymi* uchwalony Uchwałą Nr XVI/165/95 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 października 1995 r.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy porządkowe, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - wyjaśnienie pojęć użytych w treści uchwały,
- Rozdział II – Ustalenie ogólne planu, zawierający:
 - oznaczenia symboli literowych i opis przeznaczenia terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,

- opis ustaleń dotyczących zasad kształtowania przestrzeni publicznych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
 - opis ustaleń dotyczących zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
 - opis ustaleń dotyczących obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - opis ustaleń dotyczących zasad tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - opis ustaleń dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - opis ustaleń dotyczących organizacji imprez masowych w granicach planu,
 - opis ustaleń dotyczących inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w rozumieniu przepisów art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- Rozdział 3 – Ustalenia szczegółowe planu, zawierający:
- karty dla poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonymi symbolami,
- Rozdział 4 – Postanowienia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN).
2. Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW).
3. Tereny zabudowy wielorodzinnej z usługami (MWU).
4. Tereny zabudowy usługowej lub zabudowy wielorodzinnej z usługami (U/MW).
5. Tereny zabudowy wielorodzinnej z usługami (MWU).
6. Tereny usług z dopuszczeniem lokalizacji obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² (UC).
7. Tereny usług (U).
8. Tereny usług, produkcji (U/P).
9. Tereny usług kultury i zieleni parkowej (UK/ZP).
10. Tereny usług kultury lub usług opieki zdrowotnej (UK/ZU).
11. Tereny usług administracyjnych, bankowych (UA).
12. Tereny usług administracyjnych, oświatowych (UA/UO).
13. Tereny zieleni urządzonej (ZP).
14. Tereny zieleni izolacyjnej (ZI).
15. Tereny rodzinnych ogrodów działkowych (ZD).
16. Tereny dróg wewnętrznych (KDW).
17. Tereny dróg publicznych dojazdowych (KDD).
18. Tereny dróg publicznych lokalnych (KDL).
19. Tereny dróg publicznych zbiorczych (KDZ).
20. Tereny dróg publicznych głównych (KDG).
21. Tereny parkingów (KS).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i/lub dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które dominuje na danym terenie, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy, jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie inne niż podstawowe, które może współistnieć z funkcją podstawową w sposób nie powodujący konfliktów lub wstępuje zamiennie.

W ustaleniach dotyczących zasad obsługi w zakresie komunikacji określono, że powiązanie terenu objętego opracowaniem z zewnętrznym układem komunikacyjnym odbywa się będzie ulicami W. Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz al. Gen. W. Sikorskiego.

W granicach terenu objętego projektem planu wyznaczono tereny przestrzeni publicznych ogólnodostępnych tj.: pasy drogowe dróg publicznych oznaczone symbolami KDG, KDZ, KDL, KDD oraz parkingi ogólnodostępne wraz z dojazdem, oznaczone

symbolem KS, ogólnodostępne ciągi komunikacji pieszej i ciągi komunikacji pieszorowerowej, ogólnodostępna przestrzeń związana z obiektami użyteczności publicznej, tereny zieleni ogólnodostępnej ZI, ZP

Na obszarze objętym projektem planu do zadań dla realizacji celów publicznych w rozumieniu przepisów art. 2 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zaliczono:

- 1) budowę i utrzymanie pomieszczeń szkół publicznych, przedszkola, domu opieki społecznej, obiektów sportowych,
- 2) opiekę nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- 3) budowę i utrzymanie dróg publicznych na terenach KDG, KDZ, KDD i dróg rowerowych,
- 4) budowę zewnętrznych sieci i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu w zakresie zaopatrzenia w wodę i energię oraz odprowadzania ścieków i wód opadowych,
- 5) urządzenia publicznie dostępnych ciągów pieszych, placów, parków, bulwarów.

W punkcie 1.4 dokumentu przedstawiono w formie tabelarycznej zmiany w zagospodarowaniu obszaru tj.: różnice pomiędzy projektowaną zmianą planu a obowiązującym planem.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Opis elementów środowiska występujących na obszarze objętym projektem planu oparto o *Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* dla terenu położonego pomiędzy al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie sporządzone przez Panią mgr Łucję Krupińską i Pana mgr Zbigniewa Zaprzelskiego. Ponadto w ramach opracowywania niniejszej prognozy przeprowadzono badania terenowych występujących gatunków flory, fauny i grzybów.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Punktem wyjściowy do prognozowania zmian w środowisku w wyniku realizacji zapisów ustaleń projektu planu jest przedstawienie w punkcie 5 prognozy istniejącego stanu środowiska. Obszar objęty projektem planu położony jest w centralnej części miasta Olsztyna i obejmuje powierzchnię około 53 ha. Granica północna terenu przebiega wzdłuż ul. Pstrowskiego, wschodnia w przeważającej części wzdłuż ul. Synów Pułku, fragmentem wśród zabudowań przy skrzyżowaniu ul. Synów Pułku i ul. Krasickiego, natomiast granica zachodnia wzdłuż al. Gen. Sikorskiego. Granica południowa przebiega wśród ogródków działkowych. Teren objęty projektem planu jest zagospodarowany i w przewadze zabudowany; w części południowo-centralnej terenu znajduje się park o powierzchni około 3,8 ha; w części południowo-wschodniej ogrody działkowe. W granicach obszaru zlokalizowane są zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna, zabudowa garażowa i gospodarcza, zabudowa usługowa (w tym m.in. sklepy wielkopowierzchniowe, obiekty związane z oświatą, obiekty związane z administracją i bankowością), zabudowa produkcyjna, zabudowa ogrodów działkowych. W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. 2015 poz. 1651 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się poza granicami obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody. Omawiany teren położony jest poza granicami Obszarów Natura 2000 – najbliższy obszar Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka kod PLB280007 znajduje się w odległości ok. 6 km w kierunku południowym.

Z uwagi na skalę opracowania oraz oddalenie od granic kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 353 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2016 poz. 353 ze zm), rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby celów i przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów, materiałów planistycznych i przeprowadzonych analiz wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy Al. Generała Władysława Sikorskiego, ul. Wincentego Pstrowskiego, ul. Synów Pułku oraz ogrodami działkowymi w Olsztynie nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko. Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków życia okolicznych mieszkańców oraz przyszłych użytkowników

obiektów, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.